

**Zestawienie uwag zgłoszonych w toku uzgodnień międzyresortowych
do „Projektu założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo atomowe oraz o zmianie niektórych innych ustaw”**

LP	Podmiot zgłaszający uwagę	Oznaczenie ustępu projektu założeń, którego dotyczy uwaga	Uwaga	Stanowisko PAA
1. 1.1. 1.2	UDT	3 akapit 2 zdanie 4; zdanie 6, akapit 5, akapit 6 pkt 7 akapit 6 pkt 8	<p>Proponuje się rozważenie zmiany następujących zapisów:</p> <p>akapit 2 zdanie 4. proponuje się rozważenie zmiany zapisu na następujący: „Polityka Energetyczna Rządu do roku 2030” w załączniku do działania 3.2, pkt 2, przewiduje „Przygotowanie projektów aktów prawnych umożliwiających wdrożenie programu polskiej energetyki jądrowej”, za które odpowiedzialni są pełnomocnik Rządu ds. polskiej energetyki jądrowej, minister właściwy ds. gospodarki i Prezes PAA.</p> <p>akapit 2 zdanie 6. proponuje się rozważenie zmiany zapisu na następujący: w sytuacji braku w Polsce elektrowni jądrowej nie było potrze-</p>	<p>Uwzględniono inaczej. Uzgodniono z MG, iż kwestionowane sformułowanie zostanie zmienione na następujące: <i>„Polityka Energetyczna Rządu do roku 2030” w załączniku 3 przewiduje przygotowanie między innymi przez Prezesa PAA projektów aktów prawnych w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej umożliwiających wdrożenie programu polskiej energetyki jądrowej na lata 2009/2010 (Działanie 3.2, pkt 2).”</i></p> <p>Uwzględniono.</p>

1.3		<p>by szczególnego regulowania bezpieczeństwa jądrowego tego typu obiektów jądrowych.</p> <p>akapit 5. zachowanie istoty założeń projektu określonych w „Programie Prac Legislacyjnych RM, styczeń-czerwiec 2010 r.” (poz. 46 Programu), z zastrzeżeniem ich stosowania do obiektów jądrowych, z wyłączeniem elektrowni jądrowych.</p> <p>Ponadto powinno być dokonane odpowiednie odniesienie do listy działań i etapów określonych w „Ramowym Harmonogramie Działań dla Energetyki Jądrowej”, a w szczególności działań administracji rządowej dotyczących opracowania i przedstawienia do akceptacji RM „Programu Polskiej Energetyki Jądrowej”, jako elementu ram prawnych, regulacyjnych i organizacyjnych, w celu osiągnięcia odpowiednich warunków eksploatacji obiektów jądrowych, przepisujących odpowiedzialność i zapewniających koordynację między właściwymi organami, instytucjami i organizacjami Państwa.</p> <p><u>uzasadnienie:</u></p> <p>Proponowane uzupełnienie zgodne jest z zapisem w załączniku 3 do ww. „<i>Polityki...</i>” dotyczącym działania i zakresów odpowiedzialności określonych dla poszczególnych subdziałań wskazanych w działaniu 3.2. pkt. 2.</p> <p>Zgodnie z założeniami zawartymi w <i>Programie Prac Legislacyjnych Rady Ministrów</i>, styczeń – czerwiec 2010 r. (poz. 46 Programu) istota przedłożonego przez PAA projektu powinna dotyczyć określenia wymagań bezpieczeństwa dla obiektów jądrowych oraz zmian zasad i trybu reglamentacji działalności takich obiektów, w szczególności określenia m.in.: zasad bezpieczeństwa jądrowego, wymagań projektowych, kon-</p>	<p>Nie uwzględniono. Projekt założeń powinien dotyczyć wszystkich obiektów jądrowych, w tym także elektrowni jądrowych.</p>
-----	--	--	---

		<p>strukcyjnych eksploatacyjnych oraz zasad likwidacji obiektów jądrowych, a także przesłanek wydawania przez Prezesa PAA zezwoleń na działalność obejmującą obiekt jądrowy.</p> <p>Projekt regulacji powinien być w tym zakresie spójny lub rozdzielony od materii założeń do projektu ustawy o energetyce jądrowej (poz. 32 ww. <i>Programu ...</i>), której istota ma określać zasady i tryb budowy, eksploatacji elektrowni jądrowych oraz kompetencji organów administracji w tym procesie.</p> <p>Należy rozważyć zasadność wyłączenia z projektowanej regulacji wszystkich zagadnień związanych z zasadami bezpieczeństwa jądrowego dotyczących wymagań projektowych, konstrukcyjnych, eksploatacyjnych oraz zasad likwidacji obiektów jądrowych i wydawania zezwoleń obejmujących elektrownie jądrowe, wobec projektowanych regulacji dotyczących przyszłej <i>ustawy o energetyce jądrowej</i> wykonywanej przez ministra właściwego ds. gospodarki w myśl założeń przyjętej uchwałą Radę Ministrów „<i>Polityki Energetyczna Rządu do roku 2030</i>”</p> <p>Wymienione aspekty powinny być uregulowane w odrębnym przepisie prawnym, przy zachowaniu postanowień art. 4 Dyrektywy Rady 2009/71/EURATOM z dnia 25 czerwca 2009 r. ustanawiającej wspólnotowe ramy bezpieczeństwa jądrowego obiektów jądrowych i przy uwzględnieniu rekomendacji oraz wytycznych odpowiednich dokumentów IAEA w tym względzie (jak m.in. serii NG-G-..., <i>INSAG-22 Nuclear Safety Infrastructure for a National Nuclear Power Programme Supported by the IAEA Fundamental Safety Principles</i> oraz <i>Considerations to Launch a Nuclear Power Programmes</i> IAEA 2007) z uwzględnieniem zasad ich wdrażania do odpo-</p>	
--	--	--	--

1.4		<p>wiedniego prawa krajowego.</p> <p>akapit 6 pkt 7. proponuje się rozważenie zmian tak aby zapis był zgodny z wymaganiami Dyrektywy 2009/71 EURATOM, która w art. 7 stawia wymaganie zapewnienia kształcenia i szkoleń personelowi odpowiedzialnemu za kwestie związane z bezpieczeństwem jądrowym obiektów, w celu utrzymania i dalszego rozwijania wiedzy fachowej i umiejętności w zakresie bezpieczeństwa jądrowego. <u>uzasadnienie:</u></p> <p>Rozszerzenie uregulowań krajowych w odniesieniu do postanowień ww. Dyrektywy jest możliwe, ale konieczne określenie zasad i zakresu współdziałania w tym względzie z Ministrem Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Ministrem Edukacji Narodowej.</p>	<p>Projekt wypełnia wymagania art. 7 dyrektywy w zakresie w jakim wymaga od jednostek organizacyjnych wykonujących działalność z obiektami jądrowymi odpowiedniego kształcenia i szkoleń ich personelowi. Takie same wymagania formułuje w odniesieniu do inspektorów dozoru jądrowego. Rozważenia i ewentualnego ujęcia na etapie projektu ustawy wymaga objęcie podobnymi wymaganiami pracowników innych niż organy dozoru jądrowego organów wykonujących kontrole w obiektach jądrowych, zwłaszcza w elektrowni jądrowej. Proponuje się dodać w projekcie założeń postanowienie, zgodnie z którym inne niż dozór jądrowy organy wykonujące kontrole w obiekcie jądrowym będą obowiązane zapewnić odpowiednie szkolenie swoim pracownikom zaangażowanym w wykonywaniu tych kontroli.</p>
1.5		<p>akapit 6 pkt 8 proponuje się rozważenie zmian w celu sprecyzowania wymagań w zakresie „posiadania przez podmioty mające zezwolenia z zakresu dozoru jądrowego odpowiednich środków fi-</p>	<p>Kwestie zasygnalizowane przez UDT zostały szczegółowo przedstawione w części normatywnej projektu założeń w pkt 7.2.5.5 i 7.2.5.6.</p>

		<p>nansowych na bezpieczeństwo obiektu jądrowego, jego zamknięcie i likwidację”.</p> <p><u>uzasadnienie:</u></p> <p>Propozycja ta powinna zostać dookreślona, gdyż budzi wątpliwości dotyczące jej efektywności i powodowania niepożądanych skutków zewnętrznych. Jeśli bowiem obowiązek dotyczyłby posiadania odpowiednich środków w każdym czasie, pojawiają się problemy kontrolne. Jeżeli zaś, opierałby się na konstrukcji ustanowienia gwarancji, rodziłby konieczność wskazania podstaw wyliczenia takiej gwarancji, co mogłoby wiązać się z negatywnymi skutkami w odniesieniu do zarządzania płynnością finansową podmiotu ustanawiającego taką gwarancję.</p> <p>Alternatywną rozwiązaniem w tym zakresie byłoby oparcie się na systemie ubezpieczeniowym bądź reasekuracyjnym. Jednakże ze względu na znaczenie spraw związanych z bezpieczeństwem jądrowym, a także postęp techniczny i wydłużający się okres eksploatacji obiektów jądrowych wydaje się uzasadnione rozważenie udziału Skarbu Państwa w zakresie odpowiednich gwarancji.</p>	
--	--	---	--

2.1	MG	3 str. 10 trzeci akapit. str. 11, trzeci akapit: str. 12, drugi akapit, punkty 3, 4:	<p>str. 10 trzeci akapit.</p> <p><i>„Polityka Energetyczna Rządu do roku 2030” w załączniku 3 przewiduje przygotowanie przez Prezesa PAA projektów aktów prawnych umożliwiających wdrożenie programu polskiej energetyki jądrowej na lata 2009/2010 (Działanie 3.2, pkt 2).</i></p> <p>Cytowany zapis w opinii Ministerstwa Gospodarki jest niezgodny z faktyczną treścią załącznika nr 3 do „Polityki Energetycznej Rządu do roku 2030”. Według cytowanego dokumentu Prezes PAA jest obok Pełnomocnika oraz ministra właściwego ds. gospodarki jedynie jednym z trzech podmiotów odpowiedzialnych za zadanie 3.2 pkt 2 w postaci przygotowania projektów aktów prawnych umożliwiających wdrożenie programu polskiej energetyki jądrowej. W dodatku w kontekście uchwały Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 2009 r. w sprawie działań podejmowanych w zakresie rozwoju energetyki jądrowej oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 maja 2009 r. w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rządu ds. Polskiej Energetyki Jądrowej to Pełnomocnik jest organem odpowiedzialnym za przygotowanie stosownych aktów prawnych oraz koordynującym działania innych organów i instytucji w tym zakresie. Rolę Prezesa PAA należy więc rozpatrywać w kategoriach współodpowiedzialności za tworzenie stosownych przepisów prawa przy zachowaniu jego wiodącej roli w zakresie tworzenia przepisów dotyczących bjjor w uzgodnieniu z Pełnomocnikiem.</p>	<p>Uwzględniono.</p> <p>Uwzględniono poprzez skreślenie sformułowania „w tym nad ekonomiczną opłacalnością takiej działal-</p>
2.2			str. 11, trzeci akapit:	

2.3		<p><i>Przepisy projektowanej ustawy formułują jednoznaczny prymat bezpieczeństwa nad innymi aspektami działalności obiektów jądrowych, w tym nad ekonomiczną opłacalnością takiej działalności i to nie tylko na etapie wyboru technologii, ale także w całym procesie jej wdrożenia - nadzorowanym i kontrolowanym przez państwowy organ dozoru jądrowego, którym jest Prezes PAA.</i></p> <p>Podzielając pogląd o istotnym znaczeniu zasad bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej dla zapewnienia prawidłowego i bezpiecznego procesu budowy i eksploatacji obiektów jądrowych Ministerstwo Gospodarki zauważa, iż w transponowanej dyrektywie nie znajdują się zapisy sugerujące użycie zacytowanego powyżej sformułowania. W art. 1 pkt b) dyrektywa mówi jedynie o „zapewnieniu wprowadzenia przez państwa członkowskie odpowiednich rozwiązań krajowych <u>zapewniających wysoki poziom bezpieczeństwa jądrowego (...)</u>” nie wypowiadając się w kwestii opłacalności ekonomicznej przedsięwzięć polegających na budowie i eksploatacji obiektów jądrowych. W ocenie Ministerstwa Gospodarki priorytetu bezpieczeństwa nie należy przeciwstawiać opłacalności ekonomicznej realizowanych przedsięwzięć. Wysokie wymagania w zakresie bjiór są jednym z elementów dokonywanej przez inwestora oceny wykonalności planowanej inwestycji.</p> <p>str. 12, drugi akapit, punkty 3, 4: W punktach 3 i 4 na stronie 12 projektu autorzy dokumentu jako obszary wymagające uregulowania w ustawie Prawo atomowe wymieniają kwestie udziału i informacji społeczeństwa w zakresie podejmowania decyzji o budowie obiektów jądrowych i wydawaniu zezwoleń. W opinii Ministerstwa Gospodarki kwestie powinny zostać unormowane w odrębnym</p>	<p>ności”. W związku z powyższym sformułowanie „w szczególności przed jej ekonomiczną opłacalnością” zostanie też wykreślone z pkt 7.2.4 projektu założeń.</p> <p>Nie uwzględniono. Uzgodniono z MG, iż ustawa Prawo atomowe powinna regulować kwestie udziału społeczeństwa w postępowaniach administracyjnych prowadzonych na podstawie tej ustawy. To samo dotyczy informowania społeczeństwa o decyzjach wydanych na podstawie ustawy Prawo atomowe. Przepisy</p>
-----	--	--	---

			od Prawa atomowego akcie prawnym (zob. szczegółowe uwagi do pkt. 7.2.4. i 7.2.5.6. s. 47, drugi akapit).	ustawy projektowanej przez MG powinny regulować kwestie udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji dotyczących energetyki jądrowej oraz informowania społeczeństwa o wszelkich kwestiach związanych z energetyką jądrową, z wyłączeniem tych zagadnień, które powinny być uregulowane w przepisach ustawy Prawo atomowe.
3.1	UDT	5	<p>„Podmioty, na które będzie oddziaływać projektowana ustawa”, proponuje się uwzględnić skutki dla społeczności lokalnych w zakresie przewidywanych konsekwencji finansowych</p> <p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>Nie zostały w pełni określone skutki dla społeczności lokalnych w zakresie przewidywanych konsekwencji finansowych, gdyż nie uwzględniono:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wpływu na wartość nieruchomości; 2) wpływu na dochody budżetu państwa z tytułu podatków ściśle związanych z aktywnością gospodarczą, a także wpływu na dochody jednostek samorządu terytorialnego. <p>Przedstawiona analiza zdaje się także nie uwzględniać oddziaływania projektowanej ustawy na podmioty posiadające zezwolenia. Wprowadzenie obowiązku zapewnienia przez te podmioty odpowiednich środków finansowych na zapewnienie bezpieczeństwa jądrowego, jego zamknięcie i likwidację już w fazie wstępnego projektowania inwestycji może rodzić daleko idące skutki finansowe.</p>	Nie uwzględniono. Projektowana ustawa określa jedynie wymagania bezpieczeństwa dla obiektów jądrowych, nie promując w żaden sposób ich budowy czy też eksploatacji. Wobec powyższego przyjęcie projektowanych rozwiązań nie będzie miało wpływu na obszary wskazane w uwadze UDT.

3.2			<p>Stwierdzenie, że projektowana nowelizacja oddziaływać będzie na ministra właściwego do spraw gospodarki „<i>przede wszystkim poprzez przekazanie mu zadania udzielania dotacji przeznaczonej na zapewnienie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej...</i>” jest uproszczeniem.</p> <p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>Zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt. 8 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (tekst jednolity z 2007 r. Dz. U. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) do kompetencji ministra właściwego ds. gospodarki należy prowadzenie działalności związanej z wykorzystaniem energii atomowej na potrzeby społeczno-gospodarcze kraju i wynikająca z tego konieczność zapewnienia ciągłości i niezawodności dostaw energii i paliw. Z tych powodów wadliwy będzie w tym zakresie także OSR Ustawy.</p>	<p>Uwagę uwzględniono. Proponuje się rozwinięcie wskazanego sformułowania następująco:</p> <p>„Na ministra właściwego do spraw gospodarki ustawa będzie oddziaływać, gdyż do jego kompetencji należy prowadzenie działalności związanej z wykorzystaniem energii atomowej na potrzeby społeczno – gospodarcze kraju, zaś projektowane przepisy ustanawiają krajowe ramy prawne w zakresie bezpieczeństwa wykorzystania tej energii. Dodatkowo należy wskazać, iż projektowana regulacja ma bezpośredni wpływ na jednostki organizacyjne podległe lub nadzorowane przez Ministra Gospodarki takie jak Urząd Dozoru Technicznego, Instytut Energii Atomowej „Polatom”. Istotnym elementem w jakim projektowana regulacja wpływa na ministra właściwego do spraw gospodarki jest przekazanie mu zadania udzielania dotacji przeznaczonej na zapewnienie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej przy stosowaniu promieniowania jonizującego.”</p>
-----	--	--	---	--

4.	MSP	6	<p>„Przewidywane skutki finansowe projektowanej ustawy i źródła ich pokrycia”, przewiduje się wnoszenie opłat na fundusz likwidacyjny obiektu jądrowego, przeznaczonych na sfinansowanie kosztów postępowania z odpadami promieniotwórczymi, w tym z wypalonym paliwem jądrowym, powstałym w elektrowni jądrowej, a także na pokrycie kosztów likwidacji elektrowni jądrowej po zakończeniu przez nią działalności. Pkt 7.2.5.5 stanowi, że zgodnie z art. 6 ust. 5 dyrektywy Rady 2009/71/Euratom Rzeczpospolita Polska powinna zapewnić, aby istniejące ramy krajowe wymagały od posiadaczy zezwoleń zapewniania i utrzymywania odpowiednich zasobów finansowych w celu wypełniania ich obowiązków związanych z bezpieczeństwem jądrowym obiektu jądrowego. W związku z powyższym, proponuję wprowadzić system finansowania końcowego postępowania z wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi oraz likwidacją obiektu jądrowego. Na pokrycie kosztów z tym związanych jednostka organizacyjna, która otrzymała zezwolenie na eksploatację obiektu jądrowego obejmującego reaktor energetyczny, powinna być zobowiązana do systematycznego, co kwartał, odprowadzania opłaty na fundusz likwidacyjny. Środki zgromadzone na funduszu likwidacyjnym będą mogły być przeznaczone wyłącznie na pokrycie kosztów końcowego postępowania z odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym pochodzącym z obiektu jądrowego oraz na pokrycie kosztów likwidacji tego obiektu jądrowego.</p>	<p>Uwzględniono, patrz pkt 27.1 w związku z uwagą Ministra Gospodarki.</p>
5.	MF	6.	<p>Zgodnie z informacją zawartą na str. 14, powierzenie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki zadań związanych z udzieleniem dotacji na zapewnienie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej przy stosowaniu promieniowania jonizującego nie spowoduje dodatkowych kosztów dla budżetu państwa. Wydaje się celowe uzupełnienie ww. informacji o</p>	<p>Częściowo uwzględniono. Ostateczna propozycja sformułowania do projektu założeń zostanie przedstawiona w uzgodnieniu z MG.</p> <p>Brak skutków dla budżetu wynika z pla-</p>

			<p>stwierdzenie, że wykonywanie nowego zadania przez ministra właściwego do spraw gospodarki nie spowoduje konieczności zwiększenia wydatków (w tym na wynagrodzenia) w części 20 - Gospodarka, a jeśli taka potrzeba zaistnieje wydatki te zostaną przeniesione z części 68 - Państwowa Agencja Atomistyki. Uściślenie informacji w ww. zakresie winno nastąpić w porozumieniu z Ministrem Gospodarki.</p>	<p>nowanego przekazania z części 68. środków w odpowiadającej zakresowi zadań wysokości do części 20. Gospodarka. Jasno opisano to na str. 72 projektu założeń. Planuje się przekazanie Ministrowi Gospodarki dotowania tylko części zadań wymienionych w art. 33 ustawy Prawo atomowe. Pozostałe zadania nie będą dotowane albo będą finansowane z budżetu PAA w trybie usług zamawianych. Tryb usług zamawianych jest bardziej pracochłonny niż udzielanie dotacji – z tego względu nie może być mowy o przeniesieniu jakichkolwiek środków na wynagrodzenia z części 68 do 20. Ponadto pracownicy zajmujący się w PAA kwestiami przedmiotowej dotacji wykonują też szereg innych zadań, wobec czego nie jest możliwa w tym przypadku likwidacja stanowiska pracy.</p>
6.	MG	6 str. 15, akapity pierwszy i ostatni:	<p>W kwestii utworzenia, zasad funkcjonowania i zarządzania funduszami na likwidację obiektu jądrowego Ministerstwo Gospodarki uważa, iż sprawy te powinny zostać określone w odrębnej ustawie. Ustawa taka jest przygotowywana przez resort gospodarki. Odnośnie do funduszu na likwidację obiektu jądrowego zob. uwagi szczegółowe do Pkt 7.2.5.5.</p>	<p>Uwagi nie uwzględniono. Patrz komentarz do uwagi nr 27.1.</p>
7.	UDT	7.1	<p><i>„Zakres podmiotowy i przedmiotowy projektowanej ustawy lub podmioty i sprawy wyłączone z zakresu jej regulacji, a</i></p>	<p>Uwagę uwzględniono. Do projektu założeń zostaną dodane postano-</p>

		<p><i>także objaśnienia podstawowych określeń użytych w projektowanej ustawie” proponuje się ponowne rozważenie ewentualne skutków, które projektowana ustawa może wywierać w zakresie odpowiedzialności i koordynacji działań właściwych organów.</i></p> <p><u>Uzasadnienie:</u> Projekt przewiduje wprowadzenie rozwiązań dotyczących:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) reglamentacji (z punktu widzenia bezpieczeństwa jądrowego) działalności polegającej na budowie, rozruchu, eksploatacji i likwidacji obiektów jądrowych; 2) kwalifikacji oraz doskonalenia wiedzy i umiejętności pracowników odpowiedzialnych za bezpieczeństwo jądrowe i ochronę radiologiczną; 3) określenia generalnych obowiązków w zakresie bezpieczeństwa jądrowego jednostek organizacyjnych prowadzących działalność związaną z obiektami jądrowymi; 4) wymagań bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej odnoszących się do obiektów jądrowych oraz składowisk odpadów promieniotwórczych, <p>które to działania powinny być skoordynowane z działaniami właściwych organów, a zakresy ich kompetencji odpowiednio uporządkowane.</p> <p>W kontekście podziału odpowiedzialności i koordynacji działań właściwych organów należy także zwrócić uwagę na sprawy dotyczące kwalifikacji oraz rozwoju wiedzy i umiejętności pracowników odpowiedzialnych za bezpieczeństwo jądrowe obiektów jądrowych (tj. ppkt 7. 2. 2 założeń „Sprawy dotyczące kwalifikacji oraz rozwoju wiedzy i umiejętności pra-</p>	<p>wienia dotyczące koordynacji działań właściwych organów. W ust. 7.2.7 zostaną dodane postanowienia dotyczące współdziałania organów dozoru jądrowego w toku kontroli wykonywania działalności związanej z narażeniem z innymi organami kontrolnymi, w szczególności z Prezesem Urzędu Dozoru Technicznego w zakresie bezpieczeństwa funkcjonowania urządzeń technicznych zainstalowanych i eksploatowanych w obiekcie jądrowym, a także z organami inspekcji sanitarnej, organami nadzoru budowlanego i organami inspekcji ochrony środowiska.</p> <p>Odpowiednie postanowienia odnoszące się do kwestii koordynacji zostaną też zawarte w ustępach 7.2.5.2 i 7.2.5.4 projektu założeń.</p>
--	--	---	--

			<p>owników odpowiedzialnych za bezpieczeństwo jądrowe obiektów jądrowych”).</p> <p>Z przedstawionych propozycji uregulowań nie wynika, aby zostało zrealizowane założenie zawarte w pkt. 7 odnoszące się do „zapewnienia niezależności organów dozoru jądrowego oraz naukowego i technicznego wsparcia ich działalności”. Kwestia ta wymaga dodatkowej analizy i opisu w projekcie regulacji.</p>	
8.	MG	7.2.1 str. 20, czwarty akapit:	<p><i>Proponuje się w dotychczasowym art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy - Prawo atomowe wykreślenie postanowień dotyczących zezwolenia na budowę, eksploatację, zamknięcie i likwidację składowisk wypalonego paliwa jądrowego, gdyż wypalone paliwo jądrowe przeznaczone do składowania jest odpadem promieniotwórczym wysokoaktywnym i składowiskach odpadów promieniotwórczych.</i></p> <p>W opinii Ministerstwa Gospodarki koniecznym jest utrzymanie dotychczasowego brzmienia art. 4 ust. 1 pkt 3, który rozróżnia pojęcia „wypalonego paliwa jądrowego” oraz „odpadów promieniotwórczych”. Nie można bowiem wykluczyć, iż na potrzeby polskiej energetyki jądrowej znajdzie zastosowanie cykl paliwowy zamknięty, w którym paliwo poddawane jest przerobowi w celu ponownego użycia. W takiej sytuacji status „odpadów promieniotwórczych” powinny mieć jedynie te produkty reprocessingu, które nie nadają się do dalszej przeróbki i ponownego wykorzystania. W przypadku „wypalonego paliwa” konieczne może się okazać jego składowanie w sposób inny niż „odpadów promieniotwórczych” tj. w taki, który będzie umożliwiał sięgnięcie po jego zasoby bez konieczności ponoszenia nadmiernych kosztów ekonomicznych.</p>	<p>Nie uwzględniono. Wypalone paliwo jądrowe przeznaczone do składowania jest odpadem promieniotwórczym. W przypadku, gdy zamierza się wypalone paliwo jądrowe poddać przerobowi nie składowanie się go, a przechowywanie w przechowalniku.</p>
9.	MG	7.2.2.1 str. 21,	<p><i>W momencie wybudowania nowego obiektu jądrowego, takiego jak elektrownia jądrowa, konieczne byłoby określenie wy-</i></p>	

		<p>pierwszy akapit:</p> <p><i>magań dla szeregu nowych stanowisk wymagających szczególnych uprawnień. Nie wydaje się to możliwe na obecnym etapie. O ile stosunkowo łatwa okazała się typizacja stanowisk mających istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej w stosunkowo nielicznych i nie rodzących w tym zakresie trudności obiektach jądrowych aktualnie eksploatowanych w Polsce, o tyle jest to bardzo trudne w odniesieniu do projektowanej elektrowni jądrowej, z uwagi na fakt, iż nie jest znany ani typ, ani dostawca tej elektrowni. Wydaje się, iż właściwsze będzie powiązanie odpowiedzialności za bezpieczeństwo jądrowe i ochronę radiologiczną w elektrowni jądrowej z wykonywaniem konkretnych czynności, a nie zajmowaniem określonego stanowiska roboczego. W związku z tym proponuje się zamieścić w art. 12 ust. 1 ustawy – Prawo atomowe zastrzeżenie, iż przepis ten nie dotyczy jednostek organizacyjnych wykonujących działalność polegającą na rozruchu, eksploatacji lub likwidacji elektrowni jądrowej. Jednocześnie proponuje się wprowadzenie do ustawy – Prawo atomowe zasady, iż w takich jednostkach czynności mające istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej mogą być wykonywane wyłącznie przez osoby posiadające uprawnienia do wykonywania tych czynności nadane przez Prezesa PAA.</i></p> <p>W opinii Ministerstwa Gospodarki lepszym rozwiązaniem byłoby wprowadzenie postulowanego powiązania odpowiedzialności w zakresie bjiór z „wykonywaniem konkretnych czynności, a nie zajmowaniem określonego stanowiska roboczego” dla obiektów jądrowych wszystkich typów. Sytuacja, w której z jednej strony dla obecnej infrastruktury w zakresie obiektów jądrowych istnieją szczegółowo określone stanowiska wymagające uprawnień, a z drugiej dla nowo powstających obiek-</p>	<p>Uzgodniono z MG, iż dotychczasowe przepisy dotyczące nabywania uprawnień do wykonywania pracy na stanowiskach mających istotne znaczenie dla bjiór w reaktorze badawczym i innych jednostkach sprawdziły się, dobrze funkcjonują i powinny pozostać w kształcie nie zmienio-</p>
--	--	--	---

			<p>tów określone są jedynie czynności byłaby z punktu widzenia porządku prawnego wielce niepożądana. System stanowisk bądź czynności wiążących się z koniecznością posiadania uprawnienia organu dozoru jądrowego powinien być spójny i jednolity. W miarę rozwoju energetyki jądrowej w Polsce należy się liczyć nie tylko z budową elektrowni jądrowych ale także z możliwością budowy innych obiektów jądrowych, w tym nowych reaktorów badawczych i składowisk odpadów o zupełnie innych parametrach technicznych i cechach eksploatacyjnych niż obecnie użytkowane w naszym kraju, dla których stanowiska mające istotne znaczenie dla zapewnienia bjiór określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie stanowisk mających istotne znaczenie dla zapewnienia bjiór oraz inspektorów ochrony radiologicznej (Dz. U. z dnia 7 lutego 2005 r.). W kontekście spodziewanego rozwoju infrastruktury jądrowej zasadniejszym wydaje się stworzenie norm na tyle abstrakcyjnych aby objęły one swym zakresem możliwie wszystkie czynności wymagające uprawnień nadawanych przez organy dozoru jądrowego.</p>	<p>nym. Poza tym, inne wymagania trzeba będzie spełnić, żeby uzyskać uprawnienia do „pracy” w elektrowni jądrowej niż w reaktorze badawczym.</p>
10. 1.	RCL	7.2.2.1	<p>- proponuje się, aby czynności, do wykonywania których niezbędne będzie posiadanie uprawnień nadanych przez Prezesa PAA, wskazać w ustawie, a nie w akcie wykonawczym, gdyż w ocenie RCL uzależnienie prawa do wykonywania pewnych czynności od uzyskania dodatkowych kompetencji stanowi materię ustawową. W związku z powyższym konieczne będzie także enumeratywne wyliczenie wszystkich tych czynności.</p>	<p>Uwzględniono. Pełny katalog tych czynności zostanie określony w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo atomowe.</p>
10.2.			<p>- należy doprecyzować, jakie warunki zdrowotne i psychologiczne należy spełnić, aby móc ubiegać się o nadanie uprawnień bjiór w jednostkach organizacyjnych wykonujących działalność polegającą na budowie, rozruchu, eksploatacji lub li-</p>	<p>Uwzględniono. Kwestie te zostaną doprecyzowane w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo atomowe.</p>

10.3.			<p>kwidacji elektrowni jądrowej. Ponadto zwraca się uwagę, że zasady przeprowadzania szkoleń i egzaminów niezbędnych do uzyskania tych uprawnień powinny zostać określone w ustawie, a nie w akcie wykonawczym. W rozporządzeniu można określić ewentualnie organizację szkoleń oraz szczegółowy sposób i tryb przeprowadzania egzaminu,</p> <p>- należy określić tryb i sposób weryfikacji posiadania odpowiednich warunków zdrowotnych i psychicznych oraz wskazać właściwe organy do przeprowadzania tej weryfikacji. Proponuje się także doprecyzować, które z wymienionych trzech przesłanek cofnięcia przez Prezesa PAA uprawnień do zatrudnienia na stanowisku mającym istotne znaczenie dla zapewnienia bji oraz uprawnień do wykonywania w jednostce organizacyjnej wykonującej działalność polegającej na rozruchu, eksploatacji lub likwidacji elektrowni jądrowej czynności mających istotne znaczenie dla zapewnienia bji or skutkować będą obligatoryjnym cofnięciem tych uprawnień, a które z nich cofnięciem fakultatywnym, tym bardziej, że będzie ono następować w formie decyzji administracyjnej.</p>	<p>Uwzględniono. Kwestie te zostaną doprecyzowane w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo atomowe.</p>
11.	MG	7.2.2.2 str. 24, trzeci akapit:	<p><i>Proponuje się także zapisanie w ustawie – Prawo atomowe obowiązku zapewnienia przez kierownika jednostki organizacyjnej wykonującej działalność polegającą na rozruchu, eksploatacji lub likwidacji obiektów jądrowych będących elektrownią jądrową możliwości szkolenia pracowników w wykonywaniu czynności roboczych na symulatorach rzeczywistych urządzeń obiektu jądrowego. Tego rodzaju szkolenia w odniesieniu do elektrowni jądrowych są powszechnie stosowaną na świecie praktyką, przyczyniając się do zwiększenia bezpieczeństwa obiektów jądrowych bez zakłócenia ich normalnej eksploatacji. Określonych czynności w obiekcie jądrowym nie da się bezpiecznie wykonać bez wcześniejszego szkolenia na</i></p>	<p>Uwzględniono. Uzgodniono z MG, iż obowiązek zapewniania pracownikom szkolenia na symulatorach rzeczywistych urządzeń obiektu jądrowego będzie dotyczył tylko kierownika jednostki organizacyjnej obejmującej elektrownię jądrową. Natomiast w przypadku reaktorów badawczych zostanie zapisany obowiązek zapewnienia przez kierownika jednostki pracownikom szkoleń na specjalistycznym oprogramowaniu odwzo-</p>

			<p><i>symulatorze.</i></p> <p>W opinii Ministerstwa Gospodarki w celu możliwie najpełniejszego zapewnienia bior obowiązek zapewnienia przez kierownika jednostki organizacyjnej szkoleń na symulatorach rzeczywistych urządzeń obiektu jądrowego powinien obejmować bez wyjątku wszystkich kierowników jednostek organizacyjnych będących operatorami reaktorów bez względu na ich zastosowanie tj. nie wyłączając operatorów reaktorów badawczych przy stosownym uwzględnieniu wszystkich różnic i specyfiki eksploatacji obiektów o różnych cechach i zastosowaniu.</p>	<p>rowującym urządzenia obiektu jądrowego.</p>
12.	MSP	7.2.3	<p>Proponuję doprecyzować, poprzez określenie organu, który będzie opiniował wielkość dotacji, np. wskazanie Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki. Proponuję także określić czy przewiduje się tryb odwoławczy od decyzji w tej sprawie.</p>	<p>Kwestia do uzgodnienia pomiędzy MG i MSP. Organem opiniującym nie może być Prezes PAA z uwagi na konieczność zapewnienia niezależności dozoru jądrowego.</p>
13.	UOKiK	7.2.3	<p>należy stwierdzić, iż dotacje przewidziane w art. 33 ustawy – Prawo atomowe, mogą stanowić pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE i powinny być udzielane zgodnie z warunkami określonymi w unijnym prawie o pomocy publicznej. W obecnym brzmieniu ustawa – Prawo atomowe nie gwarantuje zgodności udzielanego wsparcia z warunkami dopuszczalności pomocy publicznej. Dlatego proponuję rozszerzenie zakresu delegacji zawartej w art. 33 ust. 21 ustawy – Prawo atomowe lub dodanie nowej delegacji, na podstawie której Rada Ministrów w drodze rozporządzenia określi warunki udzielania przedmiotowej dotacji w sposób zapewniający jej zgodność z zasadami dopuszczalności pomocy publicznej. W ten sposób stworzony może zostać program pomocowy, który – po jego akceptacji przez Komisję Europejską – umożliwi udzielanie dotacji bez konieczności każdorazowego występowania o</p>	<p>Kwestia wymaga dodatkowych ustaleń pomiędzy UOKiK, PAA i MG. Postępowanie w tej sprawie jest w toku. W opinii PAA dotacja wynikająca z art. 33 ustawy Prawo atomowe jest zgodna z przepisami dotyczącymi udzielania pomocy publicznej, gdyż nie grozi zakłóceniem ani nie zakłóca konkurencji, jak też nie wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE.</p> <p>Dotacja ta przeznaczona jest wyłącznie na zapewnienie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej kraju, a nie na wykonywanie</p>

		<p>zgodę Komisji.</p> <p>UZASADNIENIE</p> <p>Punkt 7.2.3 projektu założeń przewiduje nowelizację art. 33 <i>ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe</i> (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 276 ze zm.), polegającą na zmianie organu właściwego w sprawach przyznawania dotacji celowej na zapewnienie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej przy stosowaniu promieniowania jonizującego. Pragnę zauważyć, iż art. 33 ustawy – Prawo atomowe określa, poza organem udzielającym dotacji, m.in. przeznaczenie dotacji, jej wysokość i sposób rozliczania, a także warunki, które musi spełnić podmiot ubiegający się o dotację. W tym kontekście należy rozważyć, czy nie zachodzi konieczność nowelizacji art. 33 ustawy – Prawo atomowe w szerszym zakresie, omówionym poniżej.</p> <p>Pragnę zwrócić uwagę na przepisy <i>zalecenia Komisji z dnia 24 października 2006 r. w sprawie zarządzania zasobami finansowymi przeznaczonymi na likwidację instalacji jądrowych, zużytego paliwa i odpadów radioaktywnych</i> (Dz. Urz. UE L 330, 28.11.2006) oraz postanowienia decyzji Komisji z dnia 4 kwietnia 2006 r. w sprawie pomocy państwa dla brytyjskiej Agencji ds. likwidacji obiektów jądrowych (NDA) (Dz. Urz. UE L 268, 27.09.2006). Zgodnie z przywołanymi dokumentami, w zakresie, w jakim interwencja państwa nie jest niezbędna dla osiągnięcia celów <i>Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej</i> (TEuratom) lub wykracza poza te cele, lub gdy zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji na rynku wewnętrznym, interwencja taka musi być oceniana zgodnie z posta-</p>	<p>działalności gospodarczej i nawet pośrednio nie wpływa na wykonywanie tej działalności.</p>
--	--	--	--

		<p>nowieniami <i>Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej</i> (TFUE).</p> <p>W związku z powyższym, należy dokonać oceny, czy przedmiotowa dotacja stanowi pomoc publiczną.</p> <p>Kryteria kwalifikacji danego środka jako pomocy publicznej zawarte są w art. 107 ust. 1 TFUE. Zgodnie z przywołanym przepisem, wsparcie dla przedsiębiorstwa podlega przepisom dotyczącym pomocy publicznej, o ile jednocześnie spełnione są następujące warunki:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ udzielane jest ono przez państwo lub ze środków publicznych, ▪ ma charakter selektywny (uprzywilejowuje określone przedsiębiorstwo lub określone przedsiębiorstwa albo produkcję określonych towarów), ▪ przedsiębiorstwo uzyskuje przysporzenie na warunkach korzystniejszych niż oferowane na rynku, ▪ grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE. <p>Dla potrzeb stosowania przepisów o pomocy publicznej wiążące jest pojęcie przedsiębiorcy w rozumieniu prawa unijnego¹, które jest szeroko interpretowane przez sądy europejskie (Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz Sąd – dawniej Sąd Pierwszej Instancji) i obejmuje swym zakresem wszystkie kategorie podmiotów zaangażowanych w działalność gospodarczą, niezależnie od ich formy organizacyjnej lub prawnej, czy źródeł finansowania (orzeczenie TSUE z dnia 23 kwietnia 1991 r. w sprawie C-41/90 Höfner i Elser v. Macrotron GmbH) oraz niezależnie od tego, czy podmioty te działają w celu osiągnięcia zysku. Jednocześnie, za działalność gospodarczą uznaje się oferowanie dóbr i usług</p>	
--	--	---	--

		<p>na rynku (orzeczenie TSUE z dnia 18 czerwca 1998 r. w sprawie C-35/96 Komisja v. Włochy). Przedsiębiorcą może być zatem zarówno osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, spółka prawa handlowego, spółka cywilna, ale też stowarzyszenie, fundacja, spółdzielnia, jednostka budżetowa, czy nawet organ administracji publicznej, jeżeli prowadzi działalność gospodarczą w rozumieniu prawa unijnego.</p> <p>W przedmiotowej sprawie należy zauważyć, iż w szczególności działalność w zakresie eksploatacji badawczych reaktorów jądrowych, czy przechowalników wypalonego paliwa jądrowego może mieć charakter gospodarczy² (operator reaktora badawczego „Maria” – Instytut Energii Atomowej POLATOM jest producentem i dystrybutorem preparatów izotopowych wykorzystywanych w medycynie, nauce, przemyśle i ochronie środowiska, a operator przechowalników – Zakład Utylizacji Odpadów Promieniotwórczych zajmuje się kompleksowo unieszkodliwianiem odpadów promieniotwórczych). Ponadto, dotacje pochodzą ze środków przewidzianych w ustawie budżetowej (są zatem środkami publicznymi), mają charakter selektywny (Prezes Państwowej Agencji Atomistyki na wniosek konkretnego podmiotu udziela bądź odmawia udzielenia dotacji) i stanowią dla beneficjentów przysporzenie otrzymywane na warunkach korzystniejszych niż rynkowe (w normalnych warunkach rynkowych podmiot musiałby pokryć całkowite koszty swojej działalności z własnych środków). W odniesieniu do przesłanki dotyczącej zakłócenia konkurencji i wpływu na wymianę handlową, pragnę zwrócić uwagę, iż zgodnie z postanowieniami rozdziału IX TEuratom utworzony został wspólny rynek atomowy³, a technologie jądrowe mogą być przedmiotem obrotu między państwami członkowskimi. Należy zatem stwierdzić, iż rynek ten jest wprawdzie ograniczony</p>	
--	--	---	--

			<p>(m.in. z uwagi na bariery administracyjne i duże koszty rozpoczęcia działalności), nie jest jednak zamknięty i istnieje na nim konkurencja, dlatego udzielenie selektywnego wsparcia zakłóca lub grozi jej zakłóceniem.</p> <hr/> <p>¹ Art. 1 załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (Dz. Urz. UE L 214, 9.8.2008).</p> <p>² Wyjątek stanowi działalność organizacji badawczej, za którą uważa się – zgodnie ze Wspólnotowymi zasadami ramowymi dotyczącymi pomocy państwa na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną (Dz. Urz. UE C 323, 30.12.2006) – podmiot taki jak wyższa uczelnia czy instytut naukowo-badawczy, niezależnie od jego statusu prawnego i sposobu finansowania, którego głównym celem jest prowadzenie badań podstawowych, badań przemysłowych lub rozwoju eksperymentalnego oraz rozpowszechnianie ich wyników poprzez działalność dydaktyczną, publikację lub transfer technologii; wszystkie zyski są reinwestowane w tę działalność, rozpowszechnianie jej wyników lub dydaktykę; przedsiębiorstwa mogące mieć wpływ na taki podmiot, w roli np. udziałowców lub członków, nie mają preferencyjnego dostępu do potencjału badawczego takiego podmiotu ani do wyników badań przezeń uzyskanych.</p> <p>³ Art. 97 TEuratom stanowi: „w stosunku do osób fizycznych lub prawnych, publicznych bądź prywatnych, podlegających jurysdykcji jednego z Państw Członkowskich, które zamierzają uczestniczyć w budowie instalacji atomowych o charakterze naukowym lub przemysłowym we Wspólnocie, nie można stosować żadnych ograniczeń związanych z obywatelstwem”.</p>	
14.	MSP	7.2.3.4	<p>Propozycja zawarta w pkt 7.2.3.4 Projektu, zobowiązuje kierowników jednostek organizacyjnych, które w dniu wejścia w życie ustawy będą eksploatować obiekty jądrowe, do przedstawienia Prezesowi Państwowej Agencji Atomistyki, do zatwierdzenia, raportów o których mowa w art. 36a ust. 2 ustawy – Prawo atomowe. Chciałbym jednak zauważyć, iż w ustawie – Prawo atomowe</p>	<p>Uwzględniono. Proponuje się nadać kwestionowanemu fragmentowi projektu założeń brzmienie: „4) przedstawić Prezesowi Agencji do zatwierdzenia raporty zawierające symulację potrzeb finansowych</p>

			nie ma art. 36a, w związku z tym nie wiadomo jakie raporty należy przedłożyć do zatwierdzenia.	koniecznych do spełnienia wymogu posiadania odpowiednich środków finansowych na zapewnienie bezpieczeństwa jądrowego, ochrony radiologicznej, ochrony fizycznej i zabezpieczeń materiałów jądrowych przez cały okres działalności obiektu jądrowego, aż do zakończenia jego likwidacji.
15.	UDT	7.2.4 akapit 2,6,7	„Określenie generalnych obowiązków w zakresie bezpieczeństwa jądrowego jednostek prowadzących działalność związaną z obiektami jądrowymi – zasady ogólne” analizy wymaga łączne stosowanie określeń: „budowa, rozruch, eksploatacja, likwidacja lub przebudowa”, „lokalizacja, rozruch, likwidacja oraz przebudowa”, „rozruch, eksploatacja, likwidacja obiektu jądrowego” w związku z ppkt 7. 2. 5 „Określenie wymagań bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej dotyczących lokalizacji, projektowania, budowy, rozruchu, eksploatacji i likwidacji obiektów jądrowych” pominięto możliwość <u>przebudowy</u> obiektu jądrowego.	Uwzględniono. Skreślono wyraz „przebudowy”.
16. 1.	MSP	7.2.4 str. 23 akapit 3 od dołu	proponuję rozszerzyć wskazane wymagania o zapewnienie jakości projektowania, zakupów, dostaw, budowy i odbiorów prac.	Wynikający z pkt 7.2.5.2 obowiązek posiadania zintegrowanego systemu zarządzania konsumuje zgłoszoną poprawkę
16.2			Ponadto chciałbym zauważyć, iż w ostatnim zdaniu na stronie 23, powinno się określić osoby mające prawo do uzyskania od kierownika jednostki organizacyjnej pisemnej informacji	Nie uwzględniono. Możliwość uzyskania od kierownika obiektu jądrowego informacji o stanie bezpie-

			o regulacjach bezpieczeństwa jądrowego. W mojej ocenie nie powinno się udostępniać każdemu tych informacji.	czeństwa obiektu jądrowego (z wyłączeniem informacji dotyczących ochrony fizycznej oraz informacji dotyczących zabezpieczeń materiałów jądrowych) powinien mieć każdy obywatel.
17.	MG	7.2.4 str. 27, czwarty akapit:	<p><i>(...) proponuje się zapisać w ustawie – Prawo atomowe (np. w art. 34b), zasadę, iż każdy ma prawo do uzyskania od kierownika jednostki organizacyjnej wykonującej działalność polegającą na rozruchu, eksploatacji lub likwidacji obiektu jądrowego pisemnej informacji o stanie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej obiektu jądrowego, jego wpływie na zdrowie ludzi i na środowisko naturalne oraz o wielkości i składzie izotopowym uwolnień substancji promieniotwórczych z obiektu jądrowego do środowiska.</i></p> <p>W opinii Ministerstwa Gospodarki zapis w ustawie Prawo atomowe dotyczący wskazanego w cytacie zagadnienia powinien ograniczać się jedynie do stwierdzenia istnienia obowiązku informowania ludności przez kierownika jednostki organizacyjnej w zakresie stanu bji or obiektu jądrowego, jego wpływie na zdrowie ludzi i na środowisko naturalne oraz o wielkości i składzie izotopowym uwolnień substancji promieniotwórczych z obiektu jądrowego do środowiska.. Tryb i sposób informowania społeczeństwa oraz ewentualne sankcje nakładane na kierowników jednostek organizacyjnych za niewykonywanie bądź nienależne wykonywanie nałożonych na nich obowiązków powinna określać odrębna ustawa nakładająca na operatorów obiektów jądrowych szerokie obowiązki informacyjno-edukacyjne na wzór sprawdzonych rozwiązań w innych krajach (w tym w zakresie informowania o okresowych ocenach bezpieczeństwa oraz o wynikach kontroli przepro-</p>	Uzgodniono z MG jak w pkt 2.3 tabeli.

			<p>wadzonych przez organy dozoru jądrowego). Ponieważ transponowana dyrektywa w art. 8 przewiduje obok obowiązku informowania ludności także informowanie pracowników, należy określić również specjalny tryb informowania pracowników w zakresie regulacji bji or uwzględniający specyfikę pracy w warunkach narażenia na promieniowanie jonizujące i związane z tym szczególne potrzeby pracowników w zakresie informacji. Wspomniana ustawa powinna swoim zakresem objąć także określenie udziału społeczeństwa w procesie podejmowania decyzji o budowie obiektów jądrowych, w tym w postępowaniu w sprawie wniosku o wydawanie zezwoleń na budowę obiektu jądrowego. Wymienione zagadnienia powinny zostać skupione w jednej ustawie ze względu na specyfikę energetyki jądrowej oraz wagę i istotę pozyskiwania akceptacji społecznej dla pokojowego wykorzystania energii jądrowej w Polsce, a w szczególności dla wprowadzenia w naszym kraju energetyki jądrowej. Ustawodawca winny jest dać społeczeństwu jasny sygnał, że nie tylko rozpoznaje istniejące wyzwania ale również, że posiada klarowne rozwiązania poszczególnych problemów. Stan taki byłby niezmiernie trudny do osiągnięcia w przypadku istnienia rozproszonych norm prawnych. Stworzenie przejrzystego systemu aktów prawnych w tym zakresie powinno być zatem priorytetem.</p>	
18.	MSP	7.2.6 ostatni akapit	<p>W związku z planowaną nowelizacją ustawy – Prawo atomowe, zasadnym byłoby doprecyzowanie kwestii związanej z klasyfikacją odpadów promieniotwórczych. Dyrektywa Rady 2009/71/Euratom, w pkt 12 wyraźnie podkreśla, iż mimo tego, że dyrektywa ta dotyczy przede wszystkim bezpieczeństwa jądrowego obiektów jądrowych, ważne jest również zapewnienie bezpiecznej gospodarki wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi, w tym w obiektach do ich przechowywania i składowania.</p>	<p>Uwaga do dyskusji. PAA prosi MSP o podanie konkretnych propozycji liczbowych kryteriów klasyfikacji odpadów wraz z wymaganiami dla tej klasy odpadów, a także oceny skutków regulacji. Funkcjonująca klasyfikacja odpadów promieniotwórczych sprawdziła się w praktyce pozwalając na zapew-</p>

			<p>W obecnym stanie prawnym istnieje podział na 4 kategorie odpadów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) odpady niskoaktywne; 2) odpady średnioaktywne; 3) odpady wysokoaktywne; 4) zużyte zamknięte źródła promieniotwórcze (nisko-, średnio- i wysokoaktywne). <p>Proponuję dodać dodatkową grupę odpadów: bardzo nisko aktywne (Very Low Level Waste). Jest to rozwiązanie powszechnie stosowane w innych krajach i jest zgodne z zaleceniami IAEA Safety Standards for protecting people and the environment „Classification of Radioactive Waste” No. GSG-1.</p>	nienia bjiór postępowania z odpadami promieniotwórczymi.
19.	MG	7.2.8 s. 63, drugi akapit:	<p><i>Ponadto należy przekazać sprawy dotyczące udzielania dotacji na podstawie art. 33 ustawy – Prawo atomowe do kompetencji ministra właściwego do spraw gospodarki (patrz 7.2.3 niniejszych założeń).</i></p> <p>Przesądzenie o losie wspomnianej dotacji wymaga uwzględnienia wszystkich okoliczności oraz szczegółowych uzgodnień pomiędzy wszystkimi zainteresowanymi podmiotami, w związku z czym Ministerstwo Gospodarki deklaruje pełną gotowość do współpracy w obszarze konsultacji i uzgodnień w tym zakresie.</p>	Podjęcie decyzji w tej kwestii musi być poprzedzone ustaleniami pomiędzy UOKiK, PAA i MG. Ustalenia te są w toku. W każdym bądź razie MG i PAA ustalili, iż PAA będąc organem dozoru jądrowego nie może dłużej udzielać tej dotacji.
20.	MG	7.2.5.1 Uwaga generalna:	W kwestii spraw związanych z lokalizacją inwestycji w obiekty jądrowe Ministerstwo Gospodarki uważa, iż powinny być one uregulowane w przygotowywanej ustawie o energetyce jądrowej mającej w zamierzeniu określać ramy prawne dla całego procesu inwestycyjnego w tym zakresie.	W toku uzgodnień pomiędzy MG i PAA ustalono, iż wymagania lokalizacyjne z pkt widzenia bjiór zostaną uregulowane w ustawie Prawo atomowe.
21.	SKRM	7.2.5.1 str. 27	<i>w zdaniu: „Na obszarze ograniczonego użytkowania wokół obiektu jądrowego nie powinno być dopuszczalne: 1) wzno-</i>	Uwaga uwzględniona. Proponuje się nadać kwestionowa-

		<p><i>szenie budynków mieszkalnych i innych obiektów przeznaczonych na stały pobyt ludzi oraz obiektów użyteczności publicznej”</i></p> <p>proponuje się doprecyzować, niezdefiniowane w ustawie – Prawo atomowe pojęcie <i>obiekt użyteczności publicznej</i>, ponieważ do tych obiektów może być zaliczona np. droga publiczna do elektrowni jądrowej.</p>	<p>nemu fragmentowi projektu założeń brzmienie:</p> <p><i>„Na obszarze ograniczonego użytkowania wokół obiektu jądrowego nie powinno być dopuszczalne: 1) wznoszenie budynków mieszkalnych, budynków zamieszkania zbiorowego oraz budynków użyteczności publicznej.”</i></p> <p>Stosownie do przepisów § 3 pkt rozporządzenia pkt 5 i 6 rozporządzenia RM z dnia 12 kwietnia 2002 r. sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.) przez:</p> <p>1) budynek zamieszkania zbiorowego rozumie się - budynek przeznaczony do okresowego pobytu ludzi, w szczególności hotel, motel, pensjonat, dom wypoczynkowy, dom wycieczkowy, schronisko młodzieżowe, schronisko, internat, dom studencki, budynek koszarowy, budynek zakwaterowania na terenie zakładu karnego, aresztu śledczego, zakładu poprawczego, schroniska dla nieletnich, a także budynek</p>
--	--	--	--

				<p>do stałego pobytu ludzi, w szczególności dom dziecka, dom rencistów i dom zakony,</p> <p>2) budynek użyteczności publicznej rozumie się - budynek przeznaczony na potrzeby administracji publicznej, wymiaru sprawiedliwości, kultury, kultu religijnego, oświaty, szkolnictwa wyższego, nauki, wychowania, opieki zdrowotnej, społecznej lub socjalnej, obsługi bankowej, handlu, gastronomii, usług, w tym usług pocztowych lub telekomunikacyjnych, turystyki, sportu, obsługi pasażerów w transporcie kolejowym, drogowym, lotniczym, morskim lub wodnym śródlądowym, oraz inny budynek przeznaczony do wykonywania podobnych funkcji; za budynek użyteczności publicznej uznaje się także budynek biurowy lub socjalny.</p>
22.	MG	7.2.5.1 str. 30 pierwszy akapit:	<p><i>Proponuje się, aby inwestor obiektu jądrowego miał możliwość wystąpienia do Prezesa PAA z wnioskiem o wydanie wyprzedzającej opinii odnośnie planowanej lokalizacji obiektu jądrowego.</i></p> <p>Nie do końca jasna jest funkcja wyprzedzającej opinii odno-</p>	<p>Proponowana fakultatywna opinia lokalizacyjna ma na celu umożliwienie inwestorowi uzyskania na wczesnym etapie zamierzenia inwestycyjnego stanowiska dozoru jądrowe-</p>

			<p>śnie do planowanej lokalizacji obiektu jądrowego oraz jej miejsce w hierarchii innych zezwoleń i zgód uzyskiwanych w trakcie przygotowywania inwestycji i w procesie budowy elektrowni jądrowej (podobnie jak w Pkt 7.2.6., s. 50, ostatni akapit - odnośnie do planowanej lokalizacji składowiska odpadów promieniotwórczych).</p>	<p>go w odnośnie planowanego miejsca lokalizacji obiektu jądrowego.</p>
23.	UDT	7.2.5.2	<p><i>Projektowanie i budowa</i> – proponuje się uwzględnienie postanowień art. 4 Dyrektywy 2009/71/EURATOM w zakresie przypisania właściwym organom Państwa odpowiedzialności i zapewnienia koordynacji, w szczególności w zakresie dotyczącym ust. 1 pkt. c) tj. zapewnienia systemu nadzoru nad osiągnięciem odpowiednich warunków eksploatacji, zapobiegania awariom i łagodzeniem skutków, przez określenie instrumentów ich realizacji.</p> <p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>Projekt założeń nie przewiduje na etapie projektowania i budowy obiektu jądrowego, a w szczególności elektrowni jądrowych udziału innych niż dozór jądrowy typów ocen i inspekcji regulacyjnych dotyczących projektowanych i budowanych urządzeń, instalacji i elementów oraz procesów związanych.</p> <p>W tym zakresie dokument przewiduje jedynie możliwość odwołania się przez organy dozoru jądrowego do bliżej nieokreślonych „biegłych i ekspertów”, bez określenia ich odpowiedzialności, kryteriów i oceny kompetencji oraz kwalifikacji a także sposobu ich wyłaniania i weryfikowania przez organy dozoru jądrowego.</p> <p>Także założenie w przepisach nowelizowanej ustawy możliwości powierzenia wykonywania kontroli przez Prezesa PAA instytucji wyspecjalizowanej w sprawach będących przedmio-</p>	<p>Uwzględniono. Patrz stanowisko do uwagi nr 7 niniejszej tabeli.</p>

			<p>tem kontroli budzi zastrzeżenia w kontekście urzędowego charakteru przeprowadzanych ocen i inspekcji (art. 5 ust. 3 lit, c) Dyrektywy 2009/71/EURATOM.</p> <p>Właściwą formułą współpracy Prezesa PAA jako organu regulacyjnego w tym zakresie, byłoby powiadomienie właściwych kompetentnych organów do celu oceny lub inspekcji regulacyjnej lub zawieranie porozumień administracyjnych dotyczących odpowiednich ocen i regulacji regulacyjnych w określonym zakresie, odnoszącym się do jednej lub wielu określonych co do tożsamości lub typu inwestycji dotyczących określonego typu obiektu jądrowego, a w szczególności elektrowni jądrowej.</p> <p>Zakres takich ocen nie może być jednak uznaniowy, lecz powinien być regulowany w projektowanej regulacji i wynikać z obowiązujących przepisów kompetencyjnych w tym względzie (jak np. ustawa prawo budowlane, przepisy ustawy o dozorcze technicznym lub przepisy o ochronie środowiska itp. w tym zakresie).</p>	
24.	MI	7.2.5.2 str. 28-29	<p>„Projektowanie i budowa” w związku z propozycją wydania rozporządzenia, dotyczącego podstawowych wymagań bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, jakie ma uwzględniać projekt obiektu jądrowego (s. 28-29 projektu założeń), należy zauważyć, że kwestie związane z budową obiektu jądrowego nie mogą kolidować z przepisami Prawa budowlanego, w szczególności związanymi z wymaganiami dotyczącymi projektu budowlanego, określonymi <i>rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. Nr 120, poz. 1133, z późn. zm.)</i>. W systemie prawa nie jest spotykana praktyka odrębnego regulowania wymagań, dotyczących projektu budowlanego dla poszczególnych rodza-</p>	Uwaga przyjęta.

		<p>jów obiektów budowlanych. Możliwe jest natomiast określenie w rozporządzeniu warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać obiekty jądrowe, o ile nie będą dotyczyć budynków i związanych z nimi urządzeń, ponieważ na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 1 <i>ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.)</i> wydane zostało rozporządzenie <i>Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690. z późn. zm.)</i>.</p> <p>- wątpliwości budzi propozycja dotycząca kontroli i weryfikacji prac w trakcie budowy obiektu jądrowego ze strony organów dozoru jądrowego (s. 29 projektu założeń). Należy bowiem podkreślić, iż zgodnie z art. 84 ust. 1 pkt 1 <i>ustawy - Prawo budowlane</i>, do zadań organów nadzoru budowlanego należy kontrola przestrzegania i stosowania przepisów Prawa budowlanego, a zgodnie z art. 84a ust. 1 pkt 1 <i>ustawy -Prawo budowlane</i>, kontrola przestrzegania i stosowania przepisów Prawa budowlanego obejmuje kontrolę zgodności wykonywania robót budowlanych z przepisami Prawa budowlanego, projektem budowlanym i warunkami określonymi w decyzji o pozwoleniu na budowę. Pomimo, że w projekcie założeń wskazuje się, iż na etapie budowy organy dozoru jądrowego wyposaża się w szczególne uprawnienia kontrolne w celu zapewnienia zgodności prowadzonych prac z zezwoleniem na budowę (wydawany przez Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki i będącym warunkiem niezbędnym do uzyskania pozwolenia na budowę), to jednak proponuję rozważenie dodania w projekcie zastrzeżenia, iż kompetencje organów dozoru jądrowego w tym zakresie nie naruszają kompetencji organów nadzoru budowlanego, określonych w <i>ustawie - Prawo budowlane</i>.</p>	<p>Uwaga przyjęta. Na stronie 29 projektu założeń w akapicie zaczynającym się od wyrazu „Ponadto...” zostanie dodane zdanie: „Kompetencje organów dozoru jądrowego w tym zakresie nie naruszają kompetencji organów nadzoru budowlanego określonych w ustawie – Prawo budowlane”.</p>
--	--	--	---

25.	UDT	7.2.5.4 akapit 2,6	<p>„Eksplatacja” w akapicie 2, 6 przewiduje się okoliczności, w których Prezes PAA będzie miał kompetencje do wydawania zgody, od jakiej to będzie zależna dalsza eksploatacja obiektu jądrowego.</p> <p>W zaproponowanym modelu brakuje jednoznacznego określenia rozdziału kompetencji, jak również ich koordynacji z kompetencjami innych organów kontroli i nadzoru, jak np. budowlanego, technicznego lub środowiskowego itp.</p>	Uwaga uwzględniona. Zostaną dodane postanowienia dotyczące współdziałania Prezesa PAA z innymi organami w szczególności z Urzędem Dozoru Technicznego.
26.	MF	7.2.5.5	<p>Propozycje uregulowań prawnych zawartych na stronach 35-36 projektu dotyczące terminów obowiązkowej opłaty na fundusz likwidacyjny oraz opłat dodatkowych w przypadku nie wpłacenia należnej opłaty są nieczytelne i niespójne z przepisami działu III Ordynacji podatkowej. Proponowane uregulowania należy przeanalizować w kontekście przepisów art. 21 § 1 i § 3 oraz art. 51 § 1 i 53 § 1 Ordynacji podatkowej. Należałoby jednoznacznie rozstrzygnąć, czy zobowiązanie do uiszczenia opłaty na fundusz likwidacyjny oraz opłaty dodatkowej będzie powstawało z dniem zaistnienia zdarzenia, z którym ustawa (w tym przypadku ustawa - Prawo atomowe) wiąże powstanie takiego zobowiązania, tj. zgodnie z art. 21 § 1 pkt 1 Ordynacji podatkowej, czy też z dniem doręczenia decyzji organu podatkowego, ustalającej wysokość tego zobowiązania, tj. zgodnie z art. 21 § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej. Sposób powstania zobowiązania podatkowego decyduje bowiem o terminie jego płatności. Z kolei termin płatności ma istotne znaczenie dla naliczania odsetek za zwłokę. Zgodnie z art. 51 § 1 Ordynacji podatkowej podatek niezapłacony w terminie płatności jest zaległością podatkową, od której na mocy art. 53 § 1 tej ustawy naliczane są odsetki za zwłokę.</p> <p>Moim zdaniem kwestia naliczania odsetek za zwłokę wymaga wnikliwej analizy w związku z wprowadzonymi w projekcie sankcjami w postaci dodatkowej opłaty w wysokości</p>	W związku z uwagą MG postanowiono zmienić koncepcję funkcjonowania funduszu likwidacyjnego. Patrz stanowisko PAA do pkt 27 niniejszej tabeli.

			<p>50 % opłaty podstawowej oraz fakultatywnego cofnięcia („Prezes PAA będzie mógł cofnąć”) zezwolenia na eksploatację obiektu jądrowego - w przypadku dalszego uchylania się przez obowiązującą jednostkę organizacyjną od dokonywania wpłat na fundusz likwidacyjny w należytnej wysokości. Ponadto należy rozważyć zasadność naliczania odsetek za zwłokę od opłaty dodatkowej z uwagi na jej sankcyjny charakter.</p> <p>Niezbędne jest doprecyzowanie zapisów dotyczących „funduszu likwidacyjnego”. Przede wszystkim nie wiadomo w jakiej formie organizacyjno-prawnej fundusz ten ma funkcjonować.</p>	
27.1	MG	<p>7.2.5.5 str. 40, ostatni akapit: str.41, ostatni akapit: str. 41, ostatni akapit: str. 43, drugi akapit:</p>	<p>str. 40, ostatni akapit: <i>(...) proponuje się wprowadzić w ustawie – Prawo atomowe system finansowania końcowego postępowania z wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi oraz likwidacji obiektu jądrowego.</i></p> <p>W opinii Ministerstwa Gospodarki zapis w ustawie Prawo atomowe dotyczący systemu finansowania końcowego postępowania z wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi oraz likwidacji obiektu jądrowego powinien ograniczać się jedynie do stwierdzenia istnienia ciężącego na operatorze obiektu jądrowego obowiązku zabezpieczenia odpowiednich funduszy na ten cel z jednoczesnym odwołaniem do norm zawartych w odrębnej ustawie o funduszu na likwidację elektrowni jądrowych i wydanym/wydanych na jej podstawie rozporządzeniu/rozporządzeniach. Jak słusznie zauważono na stronie 41 (drugi akapit): <i>Organizacja funduszu likwidacyjnego oraz zasady jego działalności powinny być określone w przepisach odrębnych, co należy zapisać w ustawie – Prawo atomowe. Sprawy te nie należą do zakresu przedmiotowego tej ustawy i powinny być</i></p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta. W uzgodnieniu z MG postanowiono, iż do czasu uregulowania przez MG kwestii funkcjonowania funduszu likwidacyjnego w odrębnej ustawie kwestie te zostaną uregulowane w ustawie Prawo atomowe.</p>

27.2		<p><i>uregulowane w odrębnej ustawie.</i></p> <p>W tym kontekście niezrozumiałe wydają się zapisy na stronie 41 odnoszące się do sposobu funkcjonowania funduszu likwidacyjnego, dla których przewidziano miejsce w ustawie Prawo atomowe (akapity pierwszy i ostatni). Stoją one w sprzeczności z zacytowanym akapitem drugim, który postuluje uregulowanie tych kwestii w odrębnej ustawie.</p> <p>str. 41, ostatni akapit: <i>W celu umożliwienia sprawowania przez Prezesa PAA nadzoru nad wykonywaniem przez jednostkę organizacyjną obowiązku dokonywania wpłat na fundusz likwidacyjny proponuje się, aby kierownik tej jednostki przedstawiał Prezesowi PAA kwartalne sprawozdania o wysokości należnej opłaty na fundusz likwidacyjny, sporządzane według wzoru określonego w rozporządzeniu wykonawczym.</i></p> <p>W opinii Ministerstwa Gospodarki o tym, kto powinien sprawować nadzór nad funduszem/funduszami powinna przesądzić przygotowywana przez resort, wspomniana wyżej ustawa.</p> <p>str. 41, ostatni akapit: <i>Do należności z tytułu opłat na fundusz likwidacyjny proponuje się stosować odpowiednio przepisy działu III Ordynacji podatkowej, dotyczącego zobowiązań podatkowych, z tym, że uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach będą przysługiwać Prezesowi PAA.</i></p> <p>Zaproponowane rozwiązanie zdaniem Ministerstwa Gospodarki jest niewłaściwe. Zapisy ustawy o funduszu likwidacyjnym w przedmiocie organizacji i funkcjonowania funduszu</p>	Uwzględniono.
------	--	---	---------------

27.3		<p>oraz w przedmiocie sposobu i trybu ściągania należności powinny być jak najbardziej precyzyjne, tak aby wyeliminować konieczność odwoływania się do stosowania innych przepisów. Ustawa z tak wrażliwego społecznie obszaru jakim jest energetyka jądrowa regulująca przy tym działanie podmiotu (podmiotów) dysponującego (dysponujących) dużą ilością środków pieniężnych powinna być ustawą samodzielną, nie uzależnioną bezpośrednio od kształtu innych aktów prawnych, w tym od dokonywanych w nich zmian. Przeciwnie – powinna zapewniać stabilne i przejrzyste otoczenie prawne dla tak istotnego zagadnienia jakim jest likwidacja obiektów jądrowych oraz gospodarka odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym.</p> <p>str. 43, drugi akapit: <i>Komisja Europejska wskazuje, iż instalacje jądrowe powinny gromadzić adekwatne fundusze likwidacyjne z dochodów uzyskanych z działalności jądrowej w okresie eksploatacji, a nowe instalacje jądrowe powinny ustanowić oddzielne zewnętrzne fundusze likwidacyjne.</i> <i>Nie jest więc możliwe gromadzenie przez nowo utworzony obiekt jądrowy środków finansowych na likwidację na wydzielonym wewnętrznym rachunku.</i></p> <p>Zgodnie z sekcją 5 pkt 9 Zalecenia Komisji Europejskiej Nr 2006/851/Euratom z dnia 24 października 2006 r. w sprawie zarządzania zasobami finansowymi przeznaczonymi na likwidację instalacji jądrowych, zużytego paliwa i odpadów promieniotwórczych (DZ. U. UE L 330 z 28.11.2006 s.31) nowo budowane instalacje jądrowe powinny ustanowić oddzielne zewnętrzne fundusze likwidacyjne odpowiednio kontrolowane pod względem rozsądnego wykorzystania. W tym miejscu</p>	<p>Uwzględniono. W projekcie założeń postanowiono zrezygnować z zewnętrznego funduszu likwidacyjnego na rzecz wydzielonego wewnętrznego rachunku jednostki eksploatującej elektrownię jądrową.</p>
------	--	---	--

			<p>należy wskazać, iż polska wersja językowa zalecenia w sekcji 5 pkt 9 jest odmienna od innych wersji językowych. Podczas, gdy wersja polska mówi o „oddzielnych, zewnętrznych funduszach” inne wersje językowe posługują się jedynie słowem „oddzielne” bez dodawania słowa „zewnętrzne” (ang.: „separated”, niem.: „getrennte”, hiszp.: „separados”, franc.: „séparés”, słowac.: „oddelené”). Na tym tle zachodzić więc mogą poważne wątpliwości co do wymagań stawianych przyszłym funduszom na likwidację obiektów jądrowych w zakresie ich organizacji i ram prawnych. W związku z powyższym na tym etapie trudno zgodzić się z tezą autorów dokumentu, jakoby gromadzenie przez nowo utworzony obiekt jądrowy środków finansowych na likwidację na wydzielonym wewnętrznym rachunku nie było możliwe. Całkowite zabezpieczenie aktywów funduszu pod kątem ich wykorzystania zgodnie z przeznaczeniem jest możliwe m.in. poprzez wyłączenie ich z masy upadłościowej oraz ustanowienie odpowiednich form nadzoru.</p>	
28.	UDT	7.2.5.6 akapit 10	<p>„Szczególne warunki wydawania zezwoleń” w akapicie 10, nie podano szczególnych przyczyn określenia terminów wydawania przez Prezesa PAA zezwoleń.</p> <p>Należy rozważyć określenie trybu ich wydawania.</p> <p>Jest to tym bardziej ważne, że w założeniach projektowanej regulacji przewiduje się korzystanie z „biegłych, ekspertów i laboratoriów” w procedurze ubiegania się o zezwolenie.</p> <p>W tym względzie powinny być uwzględnione odpowiednie wytyczne IAEA projektu dokumentu IAEA nr DS. 424 „Establishing a National Nuclear Installations Safety Infrastructure”, a także GS-R-1 „Legal and Governmental Infrastructure for Nuclear, Radiation, Radioactive Waste and Transport Safety”- Requirements itp.</p>	<p>Częściowo uwzględniono. Zostanie rozbudowane uzasadnienie wydłużonych w stosunku do wymagań kpa terminów wydawania zezwoleń. Potrzeba ich wydłużenia wynika z konieczności analizy dużej ilości dokumentacji i konieczności przeprowadzenia analiz weryfikacyjnych.</p> <p>Tryb wydawania zezwoleń wynika z rozdziału 2 ustaw Prawo atomowe oraz z Kodeksu postępowania administracyjnego.</p>
29. 1	MG	7.2.5.6	s. 44, pierwszy akapit:	

	<p>str. 44, pierwszy akapit: str. 46, drugi akapit str. 47, drugi akapit: str. 49, ostatni akapit:</p>	<p><i>Dla wykazania posiadania niezbędnych środków finansowych, o których mowa powyżej, wnioskodawca powinien dołączyć do wniosku dokumenty potwierdzające ten fakt, takie jak, przykładowo: wyciąg z rachunku bankowego, na którym zgromadzono te środki, gwarancja bankowa, czy też gwarancja ubezpieczeniowa oraz raport zawierający symulację potrzeb finansowych wynikających z tego obowiązku.</i></p> <p>W zakresie wykazania środków finansowych niezbędnych do zapewnienia spełnienia wymagań bji or, ochrony fizycznej i materiałów jądrowych oraz ukończenia budowy obiektu jądrowego koniecznym jest także określenie sposobu i trybu weryfikacji przedstawionych dokumentów.</p> <p>s. 46, drugi akapit: <i>W celu wypełnienia wymagań art. 8 dyrektywy Rady 2009/71/Euratom dotyczących informowania ludności o sprawach związanych z regulacją bezpieczeństwa jądrowego należy wprowadzić do ustawy – Prawo atomowe (np. w art. 37c) odrębny tryb udziału społeczeństwa w postępowaniu w sprawie wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie działalności związanej z narażeniem na promieniowanie jonizujące, polegającej na budowie obiektu jądrowego.</i></p> <p>s. 47, drugi akapit: <i>W aktualnym stanie prawnym przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.) zapewniają udział społeczeństwa w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach inwestycji dotyczącej obiektu jądrowego.</i></p>	<p>Przedstawione dokumenty będą weryfikowane przez Prezesa PAA w toku rozpatrywania wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie działalności z obiektem jądrowym.</p>
--	--	--	---

29.2		<p><i>Wydaje się, iż na podobnych zasadach należy dopuścić społeczeństwo do udziału w postępowaniu w sprawie zezwolenia w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej na budowę obiektu jądrowego, gdyż to dopiero w tym postępowaniu zostanie przedstawiony konkretny projekt obiektu jądrowego.</i></p> <p>Podzielając pogląd o konieczności wprowadzenia odrębnego trybu udziału społeczeństwa w postępowaniu w sprawie wniosku o wydanie zezwolenia na budowę obiektu jądrowego Ministerstwo Gospodarki uważa za stosowne wydzielenie tej problematyki do odrębnej ustawy dotyczącej informacji, edukacji i sposobu udziału społeczeństwa w procesie podejmowania decyzji o budowie obiektów jądrowych z uwagi na przyczyny przytoczone w uzasadnieniu do uwag odnośnie do pkt 7.2.4. (s. 27, czwarty akapit).</p> <p>s. 49, ostatni akapit: <i>W projekcie ustawy przewiduje się, iż wydane przez Prezesa PAA zezwolenie na budowę albo likwidację obiektu jądrowego będzie z kolei warunkiem uzyskania:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) pozwolenia na, odpowiednio, budowę, użytkowanie i rozbiórkę tego obiektu, wydawanego na podstawie przepisów prawa budowlanego oraz</i> <i>2) pozwolenia wodno prawnego wydawanego na podstawie przepisów prawa wodnego.</i> 	<p>Patrz stanowisko PAA do pkt 2.3 niniejszej tabeli.</p>
29.3		<p>W opinii Ministerstwa Gospodarki kwestie te powinny zostać uregulowane w ustawie dotyczącej inwestycji w obiekty jądrowe. Sekwencja wymaganych zgód i zezwoleń nie może też utrudniać procesu inwestycyjnego, co w proponowanym przypadku jest więcej niż prawdopodobne. Należałoby zastanowić</p>	<p>MG i PAA uzgodniły, iż projekt założeń pozostanie w tym zakresie bez zmian.</p>

			się nad takim rozwiązaniem, które umożliwiłoby równoległe uzyskiwanie zezwolenia w zakresie bji oraz pozwolenia na budowę w rozumieniu przepisów ustawy Prawo budowlane i pozwolenia wodnoprawnego zgodnie z ustawą Prawo wodne.	
30.	MSWiA	7.2.7 str. 49	szczegółowego uzasadnienia wymaga rozwiązanie dotyczące angażowania funkcjonariuszy Policji do udzielania pomocy przedstawicielom Prezesa PAA lub Inspektorom dozoru jądrowego podczas przeprowadzania czynności kontrolnych. Biorąc pod uwagę fakt, iż przez „pomoc” w myśl obowiązujących przepisów należy rozumieć w szczególności zapewnienie dostępu do miejsca, w którym mają być wykonywane czynności kontrolne, a także zapewnienie porządku i osobistego bezpieczeństwa, organom w miejscu kontroli, wydaje się, że w przypadku obiektów wskazanych w założeniach do projektu ustawy, gdzie mają lub będą miały zastosowanie szczególne procedury bezpieczeństwa, bardzo szczegółowego rozważenia wymaga ewentualne angażowanie Policji do pomocy uprawnionym organom. Mając to na uwadze, należy nadmienić, że o ile możliwa jest pomoc Policji w zakresie jej ustawowych zadań, o tyle koniecznym wydaje się określenie w ww. projekcie konkretnych przypadków, w jakich pomoc ta mogłaby zostać udzielona. Niesprecyzowanie przedmiotowego obszaru działań Policji wiązać się w przyszłości może z ryzykiem prób niewłaściwego wykorzystywania lub nadużywania pomocy udzielanej przez Policję. Ponadto należałoby w projekcie określić przewidywanie skutki finansowe nałożenia na Policję dodatkowych zadań, a takie niewątpliwie wystąpią.	<p>Proponuje się uwzględnić uwagę poprzez doprecyzowanie zakresu pomocy udzielanej przez Policję organom dozoru jądrowego w toku wykonywania czynności kontrolnych do zapewnienia dostępu do miejsca, w którym mają być wykonywane czynności kontrolne oraz zapewnienia porządku w miejscu wykonywania kontroli.</p> <p>Nie przewiduje się, żeby pomoc Policji była potrzebna w przypadku wykonywania czynności kontrolnych w obiektach jądrowych. Natomiast zdarzające się w przeszłości przypadki odmowy poddania się kontroli przez jednostki posiadające źródła promieniotwórcze uzasadniają wpisanie do ustawy Prawo atomowe powyższych postanowień.</p> <p>Przewiduje się, iż kontroli wymagających pomocy ze strony Policji nie będzie więcej niż kilka w skali roku skutki finansowe nowych zadań dla Policji będą znikome.</p>

31.	MSP	7.2.7 akapit 11	wydaje się właściwsze skorzystanie z obowiązującej Normy PN – EN ISO/IEC 17025	Uwzględniono inaczej – zostanie dodane wymaganie, iż próbki do badań będą pobierane pod nadzorem inspektora dozoru jądrowego i przez niego plombowane.
32.1. 32.2	RCL	7.2.7 akapit 17 pkt 1 i 4	- skreślić pkt 1, gdyż powyższe wynika z konstytucyjnie określonej hierarchii źródeł prawa, - doprecyzować pkt 4 – kiedy inspektor dozoru jądrowego przeprowadzający kontrolę może zdecydować o przesłuchaniu pracownika kontrolowanej jednostki organizacyjnej bez udziału innych osób. W obecnym brzmieniu proponuje się pełna dowolność inspektora dozoru jądrowego.	Uwzględniono. Uwzględniono. Proponuje się doprecyzować, iż inspektor dozoru jądrowego przeprowadzający kontrolę może zdecydować o przesłuchaniu pracownika kontrolowanej jednostki organizacyjnej bez udziału innych osób w sytuacji podejrzenia naruszenia wymagań bezpieczeństwa jądrowego lub ochrony radiologicznej w kontrolowanej jednostce organizacyjnej.
33.	MG	7.2.7 str. 53, drugi akapit:	<i>Doświadczenia wyniesione z dotychczasowej praktyki dyktują także konieczność wprowadzenia przepisu upoważniającego organy dozoru jądrowego do poruszania się po terenie kontrolowanej jednostki bez obowiązku uzyskiwania przepustki. Organy te powinny być też zwolnione od poddawania się rewizji osobistej, także w przypadku, gdy przewiduje ją wewnętrzny regulamin kontrolowanej jednostki.</i> Konieczność przeprowadzania kontroli i poruszania się po obiekcie jądrowym bez przepustki nie budzi najmniejszych wątpliwości, podobnie jak postulowane na s. 54 (ostatni akapit) rodzaje kontroli, obejmujące m.in. kontrole ciągłe. Jednak z uwagi na szczególny charakter obiektu jądrowego	Uwzględniono.

			<p>nikt nie powinien mieć wstępu na jego teren bez poddania się kontroli (np. na okoliczność posiadania przedmiotów metalowych lub substancji chemicznych). W stosunku do inspektorów organów dozoru jądrowego należałoby zatem rozważyć wprowadzenie złagodzonego trybu kontroli, który z jednej strony nie utrudniałby nadmiernie wykonywania obowiązków służbowych, a z drugiej mimo wszystko zapewniałby pełne bezpieczeństwo obiektu jądrowego.</p>	
34.	MG	7.2.8 str. 63, trzeci akapit):	<p><i>Dla wykonywania swoich zadań Prezes PAA powinien mieć zapewnione wsparcie eksperckie. Obecnie taką funkcję pełni Rada do Spraw Atomistyki. W związku z polskim programem energetyki jądrowej i wynikającą z tego faktu zmianą priorytetów działalności Prezesa PAA należy także zmienić profil jego organu opiniodawczo-doradczego. Proponuje się przekształcić Radę do Spraw Atomistyki w Radę do Spraw Bezpieczeństwa Jądrowego (zwaną dalej: „Radą”), będącą działającym przy Prezesie PAA organem doradczym i opiniodawczym.</i></p> <p>W opinii Ministerstwa Gospodarki Przekształcenie Rady do Spraw Atomistyki w Radę do Spraw Bezpieczeństwa Jądrowego (dalej „Rada”) stanowi rozwiązanie sensowne jedynie w przypadku stworzenia Rady jako działającego na potrzeby dozoru jądrowego i energetyki jądrowej (a nie szeroko pojętej „atomistyki”) ciała o wybitnie eksperckim charakterze, skupiającego uznane autorytety z dziedziny bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej. Ekspert-członkowie Rady powinni legitymować się doświadczeniem m.in. w zakresie oceny wniosków o budowę, rozruch, eksploatację i likwidację obiektów jądrowych (w tym elektrowni jądrowych), licencjonowania technologii reaktorowych, projektowania, budowy i eksploatacji obiektów jądrowych (w tym elektrowni jądrowych),</p>	<p>Uwzględniono, jednakże w kontekście uwag zgłoszonych przez SKRM rozstrzygnięcia wymaga kwestia przez kogo powinien być powoływany Przewodniczący Rady do Spraw Bezpieczeństwa Jądrowego i ewentualnie pozostali członkowie tej rady.</p>

			<p>ochrony radiologicznej w obiektach jądrowych (w tym w elektrowniach jądrowych), ochrony fizycznej i nieprolifracji, nadzoru nad wszelkimi fazami życia obiektów jądrowych ze szczególnym uwzględnieniem jądrowych obiektów energetycznych. Należy dopuścić możliwość zasiadania w Radzie obcokrajowców. Umożliwi to korzystanie z doświadczeń aktualnych i byłych pracowników organów dozoru jądrowego, instytucji wsparcia technicznego (TSO) czy operatorów obiektów jądrowych innych państw posiadających długoletnie doświadczenie w zakresie nadzoru nad energetyką jądrową oraz budowy i eksploatacji obiektów jądrowych. Nowa Rada zapewnić ma faktyczną, wymierną i realną pomoc dla organów dozoru jądrowego w procesie wydawania zezwoleń związanych z licencjonowaniem technologii jądrowych oraz budową, eksploatacją i likwidacją obiektów jądrowych. W przeciwnym razie w opinii Ministerstwa Gospodarki utworzenie i funkcjonowanie Rady nie będzie znajdowało uzasadnienia.</p> <p>Odnosnie do trybu powoływania członków Rady Ministerstwo Gospodarki proponuje aby byli oni powoływani na wniosek organu dozoru jądrowego przez Prezesa Rady Ministrów (tak jak to ma miejsce w przypadku przewodniczącego) lub przez Ministra Środowiska. W ten sposób decyzja organu dozoru jądrowego nie będzie nosić znamion decyzji arbitralnej, przy jednoczesnym zachowaniu po jego stronie decydującego wpływu na skład Rady.</p>	
35.	ABW	7.2.8	<p>W opinii ABW, biorąc pod uwagę zakres realizowanych przez Agencję zadań, wydaje się uzasadnione uwzględnienia Szefa ABW w procedurze powoływania Przewodniczącego nowo tworzonej Rady do Spraw Bezpieczeństwa Jądrowego. W mojej opinii Prezes Rady Ministrów powinien podejmować decyzję o powołaniu przewodniczącego na wniosek Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki uzgodniony z Szefem ABW.</p>	<p>Uzgodniono z ABW, iż członkowie Rady do Spraw Bezpieczeństwa Jądrowego powinni posiadać poświadczenie bezpieczeństwa uprawniające do dostępu do informacji niejawnych o klauzuli „tajne”.</p>

			<p>Wskazać należy, iż współpraca pomiędzy Szefem ABW a Prezesem Państwowej Agencji Atomistyki w zakresie zapobiegania działaniom z użyciem materiałów jądrowych, źródeł odpadów promieniotwórczych oraz materiałów i technologii jądrowych podwójnego przeznaczenia układa się na przestrzeni wielu lat pomyślnie w oparciu o porozumienie z dnia 24 marca 1994 r. pomiędzy Prezesem Państwowej Agencji Atomistyki i Szefem Urzędu Ochrony Państwa. Co więcej, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego dysponuje osobami posiadającymi rozległą wiedzę na przykład z zakresu przeciwdziałania proliferacji materiałów rozszczepialnych.</p> <p>Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego proponuje zapisanie następującego wymogu w odniesieniu do członków tworzonej Rady do Spraw Bezpieczeństwa Jądrowego: „Członkiem Rady może zostać wyłącznie osoba spełniająca wymagania określone w przepisach o ochronie informacji niejawnych w zakresie dostępu do informacji niejawnych, oznaczonych klauzulą „tajne”.</p> <p>Ponadto ABW postuluje, aby przyznano jej prawo delegowanie przedstawiciela, który będzie mógł uczestniczyć w posiedzeniach Rady.</p>	
36.	MF	7.2.8	<p>Wyjaśnienia wymaga z jakiego unijnego przepisu wynika obowiązek utworzenia Rady ds. Bezpieczeństwa Jądrowego. W mojej opinii brak jest uzasadnienia do tworzenia ciała opiniodawczego, utrzymwanego ze środków budżetu państwa, którego zadania będą tożsame z zadaniami wykonywanymi przez Państwową Agencję Atomistyki. Nowe wyzwania stojące przed Prezesem PAA, związane z realizacją budowy elektrowni jądrowej w Polsce, winny być realizowane przy pomocy opłacanego z budżetu państwa urzędu, który jeśli to konieczne, winien</p>	<p>Proponuje się uwagę odrzucić. Rada składać się będzie z wybitnych specjalistów w zakresie bjiór. Nie jest wykluczone, że w jej skład wejdą także eksperci zagraniczni. Proponowany sposób skorzystania z opinii wybitnych fachowców jest rozwiązaniem tańszym niż ich zatrudnienie w strukturach urzędu tym bardziej, że zatrudnienie takie byłoby najczęściej</p>

			<p>zmienić swoją strukturę i zatrudnić nowych specjalistów. Ponadto proponowane wynagrodzenia miesięczne dla członków Rady wydają się zbyt wysokie zwłaszcza, że nie wiadomo ile razy w miesiącu będą odbywać się posiedzenia. Wątpliwości budzi również propozycja ustalania ww. wynagrodzenia jako wielokrotności kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe. Nie należy bowiem wprowadzać rozwiązań, które powodują automatyczny wzrost wydatków budżetowych. Wydaje się zatem zasadne ustalenie wysokości tych wynagrodzeń kwotowo, analogicznie jak w przypadku np. wynagrodzenia miesięcznego członków Rady do Spraw Polaków na Wschodzie (rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 marca 2008 r. w sprawie organizacji wewnętrznej i zasad funkcjonowania Rady do Spraw Polaków na Wschodzie - Dz.U. Nr 41, poz. 245 z późn. zm.) lub członków Rady do Spraw Uchodźców (rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie wynagrodzenia i ryczałtu członków Rady do Spraw Uchodźców - Dz.U. Nr 215, poz. 1360 z późn. zm.).</p>	<p>niemożliwe ze względu na fakt zaangażowania tych ekspertów w wiele innych projektów i ich brak zgody na związanie się umową o pracę (nawet w części etatu z PAA). Proponowane wynagrodzenie nie jest wysokie zważywszy na zagadnienia których dotyczy – bezpieczeństwo jądrowe i ochrona radiologiczna. Z kolei zasada unikania automatycznych skutków dla budżetu (ustalania wynagrodzenia jako wielokrotności kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe) jest wygodna dla budżetu ale niezyciowa i trudna do zaakceptowania. Rzetelna praca powinna być rzetelnie wynagradzana. Poza tym wysokość proponowanego wynagrodzenia nie zależy od liczby posiedzeń ale od spodziewanego nakładu pracy członków Rady.</p>
37.	SKRM	7.2.8 str. 55	<p>proponuję zrezygnować z propozycji, aby przewodniczącego Rady do Spraw Bezpieczeństwa jądrowego powoływał Prezes RM na wniosek Prezesa PAA. Rada ta ma być według założeń organem opiniodawczo-doradczym Prezesa PAA, a nie Prezesa RM lub RM. Powoływanie przewodniczącego tej Rady przez Prezesa RM nie ma zatem formalnego i merytorycznego uzasadnienia. Przewodniczącego Rady powinien powoływać Prezes PAA, który według założeń powoływać ma również pozostałych członków Rady.</p>	<p>Kwestia do dyskusji w kontekście uwag zgłoszonych przez MG.</p>

38.	MG	7.2.9 str. 64-65:	<p>(...) Proponuje się zatem, aby wysokość kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 123 ustawy – Prawo atomowe kierownikowi jednostki organizacyjnej wykonującej działalność polegającą na budowie, rozruchu, eksploatacji lub likwidacji elektrowni jądrowej wynosiła maksymalnie dwustukrotność kwoty przeciętnego wynagrodzenia, o której mowa w art. 123 ust. 1 ustawy – Prawo atomowe.</p> <p>W opinii Ministerstwa Gospodarki ograniczanie stosowania kar za naruszanie przepisów i zasad bjiór jedynie do kierowników jednostek organizacyjnych wykonujących działalność polegającą na budowie, rozruchu, eksploatacji lub likwidacji elektrowni jądrowej nie jest właściwe. Jakkolwiek groźba sankcji pieniężnych wobec tej grupy (a więc osób fizycznych) odpowiedzialnych za bjiór jest całkowicie uzasadniona to w opinii Ministerstwa Gospodarki należałoby wzmocnić ewentualne, przyszłe zapisy o możliwość nakładania kar także na przedsiębiorców (a więc także na osoby prawne i jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 33¹ § 1 kodeksu cywilnego) prowadzących działalność w zakresie pokojowego wykorzystania energii jądrowej. Za przykład niech posłużą tu ustawy: Prawo energetyczne (art. 56), Prawo telekomunikacyjne (art. 209, 210) i Prawo pocztowe (art. 67, 68), które przewidują możliwość ukarania zarówno przedsiębiorcy, jak i osoby fizycznej bezpośrednio odpowiedzialnej za naruszenie norm przewidzianych w stosownych przepisach. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego na tle stosowania art. 56 ustawy Prawo energetyczne ewentualna kara pieniężna zmierzać ma do prewencyjnego wymuszania na ukaranych przedsiębiorstwach przestrzegania przepisów w przyszłości (wyrok z 9 marca 2004 r. III SK 17/04 - opublikowany na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Regulacji</p>	Uwaga zostanie uwzględniona.
-----	----	-------------------	--	------------------------------

			Energetyki: http://bip.ure.gov.pl/portal/bip/60/560/Orzeczenia_Sadu_Na_jwyzszego.html), co wydaje się pożądane także w przypadku przedsiębiorstw, których działalność polega na wykorzystaniu energii jądrowej. Nie należy też zawężyć stosowania planowanych rozwiązań jedynie do operatorów elektrowni jądrowych. Możliwość nakładania kar zarówno na przedsiębiorców, jak i na kierowników jednostek organizacyjnych powinna istnieć także w przypadku innych niż elektrownia jądrowa obiektów jądrowych, w tym w przypadku reaktorów badawczych.	
39.	GDOŚ	7.2.10.2	dodać pozycje 4) w brzmieniu: „w art. 75 ust. 1 pkt 1 lit a) dodaje się tiret obiekty jądrowej oraz tiret składowiska odpadów promieniotwórczych”. Zapis obowiązujących przepisów ww. ustawy stanowi, iż wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Zaproponowana zmiana będzie skutkować przeniesieniem kompetencji do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na regionalnego dyrektora ochrony środowiska	Uwaga uwzględniona.
40.	GDOŚ	7.2.10.2 pozycja 3	poprzez dodanie pkt 16 do art. 72 ust. 1 będzie skutkowała zmianami redakcyjnymi w dalszej części ww. ustawy	Uwaga uwzględniona.
41.	UDT	72.10.2	Proponuje się wprowadzić zmiany do ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.): - w art. 25 ust. 1 dodaje się pkt 9 i 10 w brzmieniu odpowiednio: [....]	Proponuje się uwzględnić uwagę.

			<p>„10) przez Prezesa Urzędu Dozoru Technicznego, z zakresu ustawy z dnia 20 grudnia 2000 r. – o dozorze technicznym (Dz. U. Nr 122, poz. 1321 z późn. zm.):</p> <p>a) informacje o stanie bezpiecznego funkcjonowania urządzeń technicznych zainstalowanych i eksploatowanych w elektrowni jądrowej,</p> <p>b) roczne oceny stanu bezpieczeństwa funkcjonowania urządzeń technicznych zainstalowanych i eksploatowanych w elektrowni jądrowej</p> <p>- z wyłączeniem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.”;</p>	
42.	UDT	7.2.10.4	<p>Proponuje się wprowadzić zmiany do ustawy z dnia 20 grudnia 2000 r. – o dozorze technicznym (Dz. U. Nr 122, poz. 1321 z późn. zm.) i aktów wykonawczych :</p> <p>W ustawie o dozorze technicznym proponuje się wprowadzić następujące zmiany:</p> <p>1) art. 5 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia rodzaje urządzeń technicznych podlegających dozorowi technicznemu w elektrowniach jądrowych - mając na względzie odpowiednie warunki ich eksploatacji, zapobieganie awariom i łagodzenie ich skutków, w celu ochrony przed zagrożeniami wynikającymi z promieniowania jonizującego. „</p> <p>2) w art. 8 po ust. 4 proponuje się dodać ust. 4.a) w brzmieniu: 4a. Minister właściwy do spraw gospodarki, mając na</p>	Proponuje się uwzględnić uwagę.

			<p>względnie bezpieczeństwo jądrowe, określi w drodze rozporządzenia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, warunki techniczne dozoru technicznego w zakresie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) projektowania; 2) materiałów i elementów stosowanych do wytwarzania, naprawy lub modernizacji; 3) wytwarzania,; 4) eksploatacji ; 5) naprawy i modernizacji; <p>- urządzeń technicznych stosowanych w elektrowniach jądrowych,</p> <p>3) W art. 8 po ust. 5 proponuje się dodać ust. 5.a) w brzmieniu:</p> <p>5a) Minister właściwy do spraw gospodarki, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4a), określi w szczególności wymagania dotyczące konstrukcji, obliczeń wytrzymałościowych, budowy, osprzętu, oznaczeń, materiałów i elementów, naprawy lub modernizacji, zakresu badań technicznych urządzeń i elementów, terminów badań okresowych, rodzaju dokumentacji niezbędnej do objęcia dozorem i potwierdzenia kwalifikowania oraz wykonania połączeń nierozłącznych, przeróbki plastycznej i obróbki cieplnej, badań nieniszczących oraz obsługi i konserwacji, uwzględniając w szczególności :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) funkcje bezpieczeństwa zapewnianą lub realizowaną przez urządzenie techniczne w elektrowni jądrowej; 	
--	--	--	--	--

			<p>2) wpływ na ciągłość funkcji bezpieczeństwa realizowaną przez urządzenie techniczne w przypadku jego uszkodzenia podczas normalnej eksploatacji elektrowni jądrowej, a także w czasie awarii;</p> <p>3) możliwe wystąpienie zdarzenia, które może doprowadzić do zagrożenia bezpieczeństwa jądrowego w wyniku uszkodzenia urządzenia technicznego.</p> <p>4) stany pośrednie pomiędzy konstrukcjami, systemami lub elementami kwalifikowanymi do różnych klas bezpieczeństwa</p> <p>4) W art. 34 proponuje się dodać ust. 4 w brzmieniu odpowiednio: 4. Minister właściwy do spraw gospodarki określi w drodze rozporządzenia wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, uwzględniając rodzaje urządzeń technicznych w elektrowniach jądrowych.</p>	
43.	MF	8.1	<p>Wątpliwości budzi konieczność przyznania Państwowej Agencji Atomistyki środków na zwiększenie zatrudnienia aż o 39 osób (co stanowi wzrost o ponad 40% w stosunku do planu zatrudnienia na 2010 r.). Należy zauważyć, że zgodnie ze sprawozdaniem Rb-70 wykonanie zatrudnienia w Urzędzie w 2010 r. wyniosło ok. 85% planu po zmianach. Wydaje się zatem, że przynajmniej część nowych zadań może być realizowana w ramach obecnie posiadanego przez PAA planu zatrudnienia (i środków na wynagrodzenia). Natomiast odnosząc się do zakładanego wzrostu zatrudnienia w 2011 r. o 23 etaty, nasuwa się wątpliwość czy już w tym okresie będą w PAA realizowane nowe zadania.</p>	<p>Proponuje się uwagę odrzucić. Liczba 39 nowych etatów nie jest przypadkowa ale wynika z przeprowadzonych przez PAA analiz pracochłonności procesu licencjonowania obiektów jądrowych oraz porównań stanu kadr (liczebności) podobnych urzędów działających w innych krajach ze liczebnością personelu w PAA. Należy także zwrócić uwagę na fakt, że największe koszty ponosi się przy budowie pierwszej elek-</p>

		<p>Przedstawiona na str. 61-62 kalkulacja wydatków związanych ze zwiększeniem zatrudnienia w Państwowej Agencji Atomistyki oraz funkcjonowaniem nowotworzonej Rady do Spraw Bezpieczeństwa Jądrowego wymaga uzupełnienia oraz skorygowania. Przy kalkulacji skutków finansowych związanych ze zwiększeniem zatrudnienia konieczne jest wyodrębnienie wydatków jednorazowych. Brak wyłączenia tych wydatków powoduje, że w przedstawionych w tabeli na str. 62 szacunkowych kosztach zwiększenia zatrudnienia w latach 2011-2014, wydatki na wyposażenie miejsc pracy dla nowych pracowników liczone są kilkakrotnie, tj. np. dla pracowników przyjętych w 2011 r. przez kolejne cztery lata. Ponadto doprecyzowania wymaga informacja o dodatkowej powierzchni biurowej (pkt 8.1. str. 61). Z tabeli na str. 62 można wywnioskować, że czynsz za dodatkową powierzchnię będzie wynosić 288 000 zł rocznie. Kwota ta nie została jednak poparta żadną kalkulacją.</p>	<p>trawni jądrowej. Koszty te wynikają z konieczności dysponowania specjalistami w wielu dziedzinach, konieczności szkoleń pierwotnych i powtarzalnych. Ponadto liczebność pracowników urzędu dozоровego nie rośnie proporcjonalnie do zainstalowanej mocy energii elektrycznej wytwarzanej w elektrowniach jądrowych.</p> <p>Przykłady z innych krajów europejskich:</p> <p>Francja: niezależny od rządu organ dozoru jądrowego Autorité de Sûreté Nucléaire – ASN odpowiedzialny tylko przed Parlamentem. ASN ma 11 placówek regionalnych w postaci wydziałów bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej w regionalnych zarządach ds. zagrożeń przemysłowych i ochrony środowiska. W końcu 2006 roku ASN zatrudniał ponad 400 osób i nadal zwiększa stan zatrudnienia w tempie ok. 20 nowych etatów rocznie.</p> <p>Republika Czeska: Utworzony w 1995 roku Państwowy Urząd Bezpieczeństwa Jądrowego (SUJB) jest centralnym organem administracji państwowej nie podlegającym żadnemu z ministerstw. SUJB za swoją</p>
--	--	--	---

				<p>działalność odpowiada bezpośrednio przed Radą Ministrów. Swoje zadania dozоровe SUJB wykonuje przy pomocy ok. 200 osobowego zespołu pracowników, z których około 2/3 jest inspektorami dozoru bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej. Roczny budżet SUJB wynosi ok. 12,5 mln euro (wg danych z 2005 roku).</p> <p>Finlandia: Urząd Bezpieczeństwa Jądrowego (STUK) w końcu 2004 roku zatrudniał 315 pracowników; spośród nich znakomita większość (ponad 250) wykonywała zadania merytoryczne w tym – ponad 100 osób – zadania polegające na analizach i ocenie bezpieczeństwa związanych z licencjonowaniem obiektów i działalności oraz inspekcjach.</p> <p>Wymienione urzędy dozоровe różnią się między sobą zakresem zadań, liczbą organizacji wsparcia technicznego i zakresem usług świadczonych na rzecz urzędów przez te organizacje, niemniej z powyższego wynika, że w warunkach polskich urząd dozоровy liczący ok. 120 osób to raczej oszczędne rozwiązanie.</p>
--	--	--	--	---

				<p>Ad. „wykonanie zatrudnienia w Urzędzie w 2010 r. wyniosło ok. 85% planu po zmianach” - Pełna realizacja tak zwanego „limitu zatrudnienia”, ze względu na przeznaczenie funduszu wynagrodzeń, jest niemożliwa do osiągnięcia, szczególnie w stosunkowo małym urzędzie, jakim jest Agencja, zatrudniającym w większości wysokokwalifikowaną kadrę (naczelnicy, główni specjaliści, specjaliści – nierzadko posiadający dużą samodzielność – np. inspektorzy dozoru jądrowego) z wynagrodzeniem „angażowym” przewyższającym tzw. średnią płacę planistyczną (fundusz wynagrodzeń podzielony przez limit zatrudnienia). Oczywiście sytuacja byłaby diametralnie inna w przypadku dużego funduszu wynagrodzeń pozwalającego na utrzymanie atrakcyjnych wynagrodzeń dla pracowników i wywiązania się pracodawcy z poniżej przedstawionych obowiązków. Niestety pod względem średniego wynagrodzenia Agencja od lat zajmuje jedno z ostatnich miejsc wśród urzędów centralnych i ministerstw.</p> <p>Środki z funduszu wynagrodzeń są</p>
--	--	--	--	---

				<p>przewidziane na:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) na odprawy emerytalne i rentowe b) na nagrody jubileuszowe, c) na dodatki za wysługę lat dla osób nabywających po raz pierwszy uprawnienie do 5% wynagrodzenia zasadniczego, d) na odprawy dla osób zwalnianych na podstawie ustawy o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników, np. w wyniku reorganizacji, e) na wynagrodzenia dla osób przebywających na długoletnich urloпах bezpłatnych w przypadku ich powrotu, f) na dodatki służby cywilnej w związku z uzyskaniem przez urzędnika służby cywilnej kolejnego stopnia, g) na utworzenie funduszu nagród w wysokości 3% środków planowanych na wynagrodzenia. <p>Bez istnienia „bufora” w postaci</p>
--	--	--	--	---

				<p>środków finansowych wynikających z tzw. „vacatów” niemożliwe byłoby, przy obecnych zasadach posługiwania się funduszem wynagrodzeń, wypłacanie ww. świadczeń.</p> <p>Liczba realnych „vacatów” jest w PAA dużo mniejsza i wynosi ok. 5. Na te „vacaty” trwają w PAA nabory. Należy zwrócić uwagę, że w liczbie 39 etatów nie uwzględniono żadnych etatów „obsługowych” – tylko merytoryczne.</p> <p>Ponadto, art. 160 pkt 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. (Dz. U. Nr 227, poz.1505 uchyla pkt 5 art. 2 ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej dotyczący limitu zatrudnienia.</p> <p>Nie budzi żadnych zastrzeżeń chęć przyjęcia w 2011 r. 23 osób – osoby te należy poddać długotrwałemu, intensywnemu i specjalistycznemu szkoleniu. Dopiero po 3 – 5 latach osoby te będą mogły wykonywać zadania inspektorów dozoru jądrowego albo uczestniczyć jako samodzielni specjaliści w pracach analitycznych. Jeśli wymienione nabory a następnie szkolenia nie rozpoczną się w 2011 r. to nie będziemy mieli</p>
--	--	--	--	---

				<p>odpowiednich kadr do wywiązania z zadań związanych z licencjonowaniem EJ, a zatem nierealne będzie rozpoczęcie eksploatacji EJ w 2020 r.</p> <p>Kalkulacja ze stron 61 – 62 została skorygowana.</p>
44.	SKRM	8.1 str. 61	<p><i>Analiza wpływu projektowanej ustawy na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.</i></p> <p>Proponuję rozważyć zasadność zwiększenia liczby etatów w PAA o 9 etatów dla prawników lub specjalistów w zakresie prawa administracyjnego. Jeżeli jest to rzeczywiście konieczne to należałoby to odpowiedni uzasadnić.</p>	<p>Przeprowadzona przez PAA analiza potrzeb w zakresie kadr wskazuje na konieczność zatrudnienia wskazanych pracowników.</p> <p>Dotychczas PAA zatrudnia 5 osób z wykształceniem prawniczym (4,5 etatu), które zapewniają pełną obsługę prawną PAA (łącznie z wdrażaniem prawa UE, opracowywaniem projektów nowych regulacji prawnych, a także częściowym prowadzeniem postępowań o udzielenie zamówień publicznych). Są to wyłącznie pracownicy Departamentu Prawnego PAA. Dla prawidłowego funkcjonowania urzędu, zwłaszcza w kontekście nowych zadań związanych z nadzorem nad energetyką jądrową niezbędne jest zatrudnienie prawników także w departamentach merytorycznych, zwłaszcza tych, które prowadzą lub będą prowadzić postępowania administracyjne. Konieczne jest także wzmocnienie kadrowe departamentu Prawnego.</p>

45.	SKRM	OSR	<p>1. określenie wpływu projektowanej ustawy na koszty funkcjonowania:</p> <p>a) IEA POLATOM, w którym znajduje się reaktor badawczy „MARIA” wraz z basenem technologicznym będący obiektem jądrowym (str. 2 dok.);</p> <p>b) ZUOP, w którym są usytuowane przechowalniki wypalonego paliwa jądrowego będące obiektem jądrowym (str. 2 dok.). w związku z projektowanymi wymogami dotyczącymi bjiop, takimi jak np. zapewnienie przejrzystości dla społeczeństwa kwestii związanych z bezpieczeństwem obiektów jądrowych (str. 24 dok.), posiadanie udokumentowanego i wdrożonego zintegrowanego systemu zarządzania (str. 30 dok.), czy prowadzenie i przechowywanie w siedzibie jednostki książki kontroli, upoważnień i protokołów kontroli (str. 49 dok.). Wskazane byłoby również określenie źródeł finansowania działań, jakie zostaną ewentualnie podjęte,</p> <p>2. określenie wpływu wdrożenia projektowanej regulacji na sposób i koszty likwidacji reaktora badawczego „EWA” usytuowanego w ZUOP (str. 2 dok.),</p> <p>3. określenie wpływu na strukturę organizacyjną MG i koszty jego funkcjonowania przeniesienia z Prezesa PAA na ministra właściwego ds. gospodarki uprawnień dotyczących udzielania dotacji przeznaczonej na zapewnienie bjiop przy stosowaniu promieniowania jonizującego (str. 21 dok.),</p> <p>4. przedstawienie informacji na temat źródeł finansowania działalności polegającej na utrzymaniu i rozwoju programów</p>	<p>Koszty te zostaną pokryte ze środków własnych ww. jednostek organizacyjnych. Projektowany długi okres przejściowy wprowadzenia tego wymagania (4 lata) pozwoli tym jednostkom na przygotowanie się organizacyjne i finansowe do spełnienia tego wymagania.</p> <p>Ad. 2) likwidacja reaktora Ewa osiągnęła tzw. 2 stopień wg terminologii MAEA. Dalsze koszty są trudne do określenia; być może nie wystąpią – do uzgodnienia z ZUOP</p> <p>Ad. 3) do uzgodnienia z MG - preferowane: w ramach kosztów dotychczasowych</p> <p>Ad. 4) działania te praktycznie nie były dofinansowywane (głównie ze</p>
-----	------	-----	---	---

			<p>zapewnienia jakości, związanych z wykorzystaniem przez jednostki naukowe i badawczo-rozwojowe, wiązek promieniowania jonizującego na potrzeby medyczne do celów innych niż diagnostyka i radioterapia; planowane jest bowiem usunięcie tej działalności z listy rodzajów działalności objętych dotacją z budżetu państwa poprzez wykreślenie pkt 4 w Art. 33 ust. 2 ustawy – Prawo atomowe (str. 22 dok.),</p> <p>5. doprecyzowanie uzasadnienia dotyczącego wysokości opłat za rozpatrzenie przez Prezesa PAA wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie działalności polegającej na budowie, rozruchu, eksploatacji lub likwidacji elektrowni jądrowej w wysokościach - odpowiedni – 5 mln zł, 1,9 mln zł, 1,9 mln zł i 2 mln zł: opłaty te miałyby stanowić dochód budżetu państwa (str. 38, 39 dok.),</p> <p>6. omówienie wyników konsultacji społecznych.</p>	<p>względu na brak środków)- jeśli takie koszty wystąpią powinny być finansowane ze środków własnych jednostek</p> <p>Propozycja sformułowana w tym zakresie w projekcie założeń uwzględnia jedynie koszty osobowe rozpatrzenia wniosku; rzeczywiste (całkowite) koszty będą znacznie wyższe – obecnie trudne do precyzyjnego ustalenia; niemniej nie ma powodu pominięcia tych kosztów (tendencje światowe wskazują na stosowanie zasady całkowitego pokrycia rzeczywistych kosztów ponoszonych przez urząd dozorowy przez zainteresowanego (inwestora).</p> <p>Uwag uwzględniona. Wyniki konsultacji społecznych zostaną przedstawione w pkt 8.5 projektu założeń.</p>
46.	MI	uwaga ogólna	<p>Jako dodatkową zmianę <i>ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. - Prawo atomowe (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 276, z późn. zm.)</i> proponuję modyfikację przepisów, dotyczących wymagań w zakresie kontroli zawartości naturalnych izotopów promieniotwórczych potasu K-40, radu Ra-226 i toru Th-228 w surowcach i materiałach stosowanych w budynkach przeznaczonej do celów</p>	<p>Uwaga uwzględniona. Uzgodniono z MI, iż zostanie zmieniony dotychczasowy art. 5b ust. 2 ustawy Prawo atomowe poprzez dopisanie zdania 2 w brzmieniu: „W zakresie kontroli laboratoria współdziałają z organami</p>

			<p>czonych na pobyt ludzi i inwentarza żywego, a także w odpadach przemysłowych stosowanych w budownictwie, oraz kontroli zawartości tych izotopów. Należy podkreślić, że na podstawie obecnie obowiązującego brzmienia ww. przepisów, organy nadzoru budowlanego nie posiadają kompetencji do sprawdzania wyrobów budowlanych pod kątem zawartości naturalnych izotopów promieniotwórczych potasu K-40, radu Ra-226 i toru Th-228. W rezultacie, w przypadku powstania podejrzenia przekroczenia dopuszczalnych zawartości powyższych pierwiastków w wyrobach budowlanych, organy nadzoru budowlanego nie są upoważnione do przeprowadzenia jakichkolwiek działań. W związku z przekazaniem przez Polską Izbę Przemysłowo-Handlową Budownictwa informacji o możliwości wprowadzenia na polski rynek wyrobów budowlanych płytek ceramicznych z deklarowanym zastosowaniem w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi, w których mogą być przekroczone normy dopuszczalnego promieniowania, należy podkreślić, że organy nadzoru budowlanego nie były upoważnione do kontroli i badań płytek w tym zakresie. W skierowanym aktualnie do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej projekcie nowelizacji <i>ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr 92, poz. 881, z późn. zm.)</i> wprowadzono art. 14a, w brzmieniu:</p> <p><i>„Art. 14a. Organy administracji publicznej w zakresie swojej właściwości są zobowiązane do współdziałania z organami nadzoru budowlanego w sprawach kontroli wyrobów budowlanych.”.</i></p> <p>W tym zakresie niezbędna wydaje się również stosowna zmiana <i>ustawy - Prawo atomowe</i>.</p>	nadzoru budowlanego.”
47.	MF	uwaga ogólna	Z przedłożonych materiałów wynika, że zaproponowane w projekcie zmiany mają na celu pełne wdrożenie do prawa polskiego postanowień Dyrektywy Rady 2009/71/Euratom	Uwagi nie uwzględniono. W opinii PAA dyrektywa nie zawiera postanowień, których wdrożenie jest fakul-

		<p>z dnia 25 czerwca 2009 r. ustanawiającej wspólnotowe ramy bezpieczeństwa jądrowego obiektów jądrowych oraz zapewnienie realizacji programu rozwoju energetyki jądrowej w warunkach spełniających wymogi bezpieczeństwa jądrowego.</p> <p>W mojej opinii zaproponowane w Założeniach rozwiązania wymagają uporządkowania i uzupełnienia. Przede wszystkim należy wskazać, które regulacje ww. Dyrektywy są konieczne do wdrożenia do krajowego prawnego porządku, a które są fakultatywne. Dla poprawnego odczytania zamierzeń i intencji projektodawców wskazane byłoby przedstawienie w sposób syntetyczny obszarów regulacji, które będą poddane nowelizacji, kierunku zmian i ich uzasadnienie.</p> <p>W projekcie wielokrotnie podkreślono, że w noweli główny nacisk będzie położony na aspekt bezpieczeństwa związany z działalnością szeroko pojętych obiektów jądrowych i zapewnienie prymatu tegoż bezpieczeństwa nad innymi aspektami działalności ww. obiektów, „w tym nad ekonomiczną opłacalnością takiej działalności i to nie tylko na etapie wyboru technologii, ale także w całym procesie jej wdrożenia - nadzorowanym i kontrolowanym przez państwowy organ dozoru jądrowego, którym jest Prezes Państwowej Agencji Atomistyki.”</p> <p>Nie kwestionując tezy, iż zapewnienie bezpieczeństwa kosztuje, należy jednakże podkreślić, że koszty te powinny pozostać w odpowiedniej korelacji ze stopniem tegoż bezpieczeństwa. Powyższe zgodne jest z przytaczaną w Założeniach „czwartą zasadą „Podstawowych Zasad Bezpieczeństwa” sformułowanych przez Międzynarodową Agencję Energii Atomowej, wskazującą że środki przeznaczone na bezpieczeństwo muszą być współmierne do wielkości zagrożeń radiacyjnych i niezbędnego zakresu ich kontroli”.</p>	<p>tatywne.</p> <p>Wszystkie wskazane w uwadze elementy, to jest obszarów regulacji, obszary regulacji, które będą poddane nowelizacji, kierunki zmian i ich uzasadnienie zostały zawarte w projekcie założeń.</p>
--	--	--	--

			<p>Wobec powyższego celowe wydaje się przedstawienie syntezy proponowanych zmian wraz z uzasadnieniem bądź też ewentualne rozważenie przez projektodawców napisanie nowego, czytelnego i przejrzystego Prawa atomowego, wdrażającego nie tylko Dyrektywę Rady 2009/71/Euratom, ale również zawierającego oczekiwane regulacje związane z budową i uruchomieniem elektrowni jądrowych opartych na bezpiecznych technologiach, z zapewnieniem wysokiej kultury bezpieczeństwa jądrowego na wszystkich etapach.</p> <p>- Brak jasno przedstawionej koncepcji proponowanych zmian w Prawie Atomowym powoduje, że trudno odnieść się do wielu szczegółowych rozwiązań proponowanych w założeniach, chociażby wysokości opłat za zezwolenia, wysokości kar, szacunków wpływów do budżetu państwa.</p>	
48.	MNi-SW	uwaga ogólna	<p>zdaniem MNiSW niezasadne jest wykreślanie z treści ustawy – prawo atomowe art. 33, ust. 2, pkt 4 – „utrzymanie i rozwój programów zapewnienia jakości związanych z wykorzystaniem przez jednostki naukowe i badawczo-rozwojowe wiązek promieniowania jonizującego na potrzeby medyczne do celów innych niż diagnostyka i radioterapia”</p> <p>Uzasadnienie: Zgodnie z projektowanymi „Załoženiami” zmiany powinny dotyczyć jedynie bezpieczeństwa jądrowego. Ponadto, wykorzystanie energii atomowej do celów innych niż wytwarzanie energii elektrycznej, w szczególności dla celów medycznych i ochrony zdrowia, jest również ważne. Technologie nuklearne znajdują zastosowanie w profilaktyce, diagnostyce i terapii medycznej, rolnictwie, przemyśle, ochronie środowiska, gospodarce wodnej, surowcowej i innych. Polscy naukowcy w niektórych dziedzinach (m. in. medycyna i ochrona środowi-</p>	Do dyskusji pomiędzy MNiSW, MG i PAA.

			ska) odnoszą znaczące sukcesy.	
49. 1	ABW	uwagi ogólne	<p>1. W opinii ABW, w celu skutecznej realizacji zadań określonych w art. 5 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz.U. Nr 74, poz. 676, z późn. zm.), a zwłaszcza rozpoznawania, zapobiegania i zwalczania zagrożeń godzących w bezpieczeństwo wewnętrzne państwa, niezbędne jest uwzględnienie w krajowych ramach bezpieczeństwa obiektów jądrowych (ze szczególnym uwzględnieniem elektrowni jądrowych) roli Szefa ABW jako organu, z którym, uzgadnia się w zakresie bezpieczeństwa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wykonawców systemów oraz elementów konstrukcji i wyposażenia obiektu jądrowego, – wykonawców prac przy budowie i wyposażeniu obiektu jądrowego, – jednostki organizacyjne eksploatujące obiekty jądrowe na terytorium Polski; <p>Celem wskazanej powyżej procedury uzgodnienia byłaby ocena wykonywania wymienionej działalności z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa. Szef ABW powinien mieć prawo żądania od przedsiębiorcy ubiegającego się o udzielenie zezwolenia niezbędnych do sprawdzenia danych zawartych we wniosku o udzielenie zezwolenia oraz dokonać sprawdzenia faktów w celu stwierdzenia, czy przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania planowanej działalności gospodarczej.</p>	Z uwagi, iż ustawa Prawo atomowe reguluje jedynie kwestie biorące pod uwagę propozycja ta nie może zostać uwzględniona. Wydaje się, iż powyższe kwestie powinny zostać uregulowane w przepisach projektowanej przez MG ustawy dotyczącej procesu inwestycyjnego w zakresie energetyki jądrowej.
49.2			<p>2. W projektowanej regulacji powinny się znaleźć zapisy umożliwiające Szefowi ABW udział w tworzeniu planów dotyczących ochrony fizycznej oraz zabezpieczeń obiektów jądrowych, materiałów i technologii jądrowych. Przedmiotowe informacje powinny zostać potraktowane jako informacje niejawne istotne dla bezpieczeństwa państwa, z</p>	Proponuje się, żeby dotychczasowy przepis art. 41 ustawy Prawo atomowe został zmieniony. Zostanie dodany nowy ust. 2a w tym przepisie w brzmieniu: „System ochrony fi-

		<p>uwagi na konieczność ochrony przed ewentualnymi atakami terrorystycznymi oraz zapobieganie proliferacji.</p> <p>Uwaga zostaje podtrzymana, Szef ABW, jako organ właściwy w zakresie przeciwdziałania terroryzmowi oraz zapobiegania proliferacji materiałów jądrowych powinien odgrywać rolę organu monitorującego system ochrony fizycznej obiektów jądrowych. W tym zakresie Szef ABW powinien posiadać uprawnienia do opiniowania planów ochrony obiektów jądrowych oraz budynków i urządzeń, o których mowa w art. 34 ust. 2, a także kontroli ochrony fizycznej w tych obiektach. W ocenie ABW należy zlikwidować występujące w art. 34 ust. 2 ustawy – Prawo atomowe odesłanie do ustawy o ochronie osób i mienia, zastępując je delegacją do wydania stosownego rozporządzenia. Realizacja tej koncepcji mogłaby nastąpić w drodze nadania następującego brzmienia przepisów art. 34 ustawy – Prawo atomowe.</p> <p>„Art. 34.1. Obiekty jądrowe podlegają ochronie fizycznej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 42. Nadzór nad ochroną fizyczną obiektów jądrowych sprawują w zakresie swoich kompetencji Prezes Państwowej Agencji Atomistyki oraz Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.</p> <p>2. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia zasady ochrony budynków i urządzeń niewchodzących w skład obiektu jądrowego, których uszkodzenie lub zakłócenia pracy mogłyby spowodować skutki istotne z punktu widzenia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, uwzględniając kompetencje kontrolne Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego”.</p> <p>Art. 41 ust. 2 powinien otrzymać brzmienie: „2. Kierownika jednostki organizacyjnej wykonującej dzia-</p>	<p>zycznej obiektu jądrowego Prezes Agencji zatwierdza po uzyskaniu pozytywnej opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.”</p>
--	--	--	---

49.3		<p>łalność związaną z materiałami jądrowymi opracowuje system ochrony fizycznej, który zatwierdza Prezes Agencji, po zaopiniowaniu przez Szefa ABW”</p> <p>3. Organ dozoru jądrowego tj. Prezes Państwowej Agencji Atomistyki, uprawniony do udzielania i cofania zezwoleń na prowadzenie działalności związanej z materiałami jądrowymi, źródłami promieniowania jonizującego, odpadami promieniotwórczymi lub wypalonym paliwem jądrowym, powinien być obowiązany do bieżącego informowania Szefa ABW o udzielonych i cofniętych zezwoleniach.</p> <p>W ocenie ABW powinno się wprowadzić do ustawy o zmianie ustawy – Prawo atomowe następujące zapisy:</p> <p>1) W art. 5 po ust. 14 dodaje się ust. 15 o treści:</p> <p>„15. Prezes Państwowej Agencji Atomistyki niezwłocznie przekazuje Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego informacje o wydanych decyzjach administracyjnych w przedmiocie wydania, odmowy wydania albo cofnięcia zezwolenia, jak również przyjęcia albo odmowy przyjęcia zgłoszenia”.</p> <p>2) W art. 37 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1, po którym dodaje się ust. 2 w treści:</p> <p>„2. O wydaniu zezwolenia Prezes Agencji informuje niezwłocznie Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.”</p> <p>4. Tę samą co w pkt 2 uwagę należy odnieść do wydawanych przez Prezesa PAA na podstawie rozdziału 8a ustawy - Prawo atomowe zezwoleń i zgód na przywóz na terytorium</p>	<p>Do dyskusji forma i zakres uwzględnienia powyższej uwagi.</p> <p>Proponuje się odpowiednią zmianę</p>
------	--	---	--

49.4		<p>Rzeczypospolitej Polskiej, wywóz z terytorium Rzeczypospolitej oraz tranzyt przez to terytorium odpadów promieniotwórczych i wypalonego paliwa jądrowego. W tym miejscu należy przypomnieć, iż Szef ABW ma zostać wskazany jako organ właściwy do wymiany informacji na podstawie Międzynarodowej konwencji w sprawie zwalczania aktów terroryzmu jądrowego. Wobec powyższego, zasadne jest stworzenie regulacji umożliwiającej ABW posiadanie aktualnej wiedzy na temat transgranicznych przemieszczeń materiałów promieniotwórczych.</p> <p>W ocenie ABW uwaga powinna zostać zrealizowana poprzez wprowadzenia do ustawy o zmianie ustawy – Prawo atomowe następujących zapisów:</p> <p>1) W art. 62c po ust. 7 dodaje się ust. 8 o treści: „8. O wydanie lub odmowie wydania zezwolenia Prezes Agencji informuje niezwłocznie Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.:",</p> <p>2) W art. 62d po ust. 5 dodaje się ust. 6 o treści: „6. O wydaniu lub odmowie wydania zgody Prezes Agencji niezwłocznie informuję Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego”.</p>	art. 61i ustawy Prawo atomowe.
49.5		<p>5. Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego uważa za zasadne objęcie nadzorem w zakresie bezpieczeństwa teleinformatycznego systemów i sieci wchodzących w skład infrastruktury krytycznej obiektów jądrowych. Przedmiotowy nadzór znajduje uzasadnienie w przepisach art. 5 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, jak również art. 12a ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz.U. Nr 89, poz. 590, z</p>	

			<p>późn. zm.). Należy podkreślić, iż zagrożenie atakiem terrorystycznym lub cyberterrorystycznym na obiekt jądrowy może skutkować najpoważniejszymi konsekwencjami. Dlatego zasadne jest objęcie infrastruktury krytycznej obiektów jądrowych nadzorem wyspecjalizowanej służby właściwej w zakresie przeciwdziałania terroryzmowi.</p> <p>Poniżej prezentuję propozycję zapisu dotyczącego nadzoru ABW nad bezpieczeństwem systemów i sieci teleinformatycznych wchodzących w skład infrastruktury krytycznej obiektów jądrowych”</p> <p>„1. Systemy teleinformatyczne będące elementami teleinformatycznej infrastruktury krytycznej przeznaczonej do nadzoru przebiegu procesu technologicznego lub produkcyjnego w obiektach jądrowych powinny być projektowane, budowane i eksploatowane w sposób odpowiadający wymogom bezpieczeństwa teleinformatycznego określony w przepisach o ochronie informacji niejawnych dla systemów i sieci teleinformatycznych służących do przetwarzania informacji niejawnych o klauzuli „tajne”.</p> <p>2. Podmiotem właściwym w sprawie akredytacji systemów, o których mowa w ust. 1, jest Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego”.</p> <p>Umieszczenie powyższego zapisu w ramach przyjętej systematyki ustawy jest w chwili obecnej utrudnione z uwagi na fakt, iż propozycje zmian przedmiotowej ustawy znajdują się w dokumencie założeń mających charakter wytycznych.</p>	<p>Proponuje się dokonać zaproponowanej zmiany przez dopisanie postulowanego sformułowania w pkt 7.2.5.2 projektu założeń.</p>
50.	UDT	1 uwaga ogólna	<p>Zgodnie z Dyrektywą Rady 2009/71/2009 EURATOM z dnia 25 czerwca 2009 r. ustanawiającej wspólnotowe ramy bezpieczeństwa jądrowego obiektów jądrowych (Dz.Urz. UE L 172 z dnia 2 lipca 2009 r. oraz L 260 z dnia 3 października 2009 r.),</p>	

		<p>kraje członkowskie UE są zobowiązane do ustanowienia krajowych ram bezpieczeństwa jądrowego, która obejmuje elementy prawne, regulacyjne i organizacyjne. Takie ramy powinny przypisywać odpowiedzialności i zapewnić koordynację pomiędzy różnymi krajowymi organami, organizacjami i instytucjami zaangażowanymi w uzyskanie nadrzędnego celu jakim jest bezpieczeństwo jądrowe każdego obiektu jądrowego.</p> <p>Ramy te powinny określać obowiązki i zapewnić koordynację działań różnych organów państwowych zajmujących się bezpieczeństwem jądrowym w zakresie przyjęcia krajowych wymogów bezpieczeństwa jądrowego, stworzenie przepisów dla systemu wydawania licencji oraz zakaz działania instalacji jądrowych bez zezwolenia, ustanowienie przepisów dla systemu nadzoru bezpieczeństwa jądrowego oraz wprowadzenie czynności wykonawczych, włączając w to zawieszenie, zmiany lub cofnięcie zezwoleń dla każdej fazy życia obiektu jądrowego począwszy od fazy projektowania do jego likwidacji.</p> <p>Celem Dyrektywy było stworzenie narzędzia mającego na celu zapewnienie podstaw prawnych, których mogą stanowić podstawą działania dla państw członkowskich UE podejmujących działania w zakresie ustanowienia własnego programu energetyki jądrowej, jego bieżącego dostosowywania i ulepszania na podstawie doświadczeń związanych z funkcjonowaniem, rozwojem technologicznym oraz wynikami analiz bezpieczeństwa.</p> <p>Postanowienia Dyrektywy wpisują się w aktualne dokumenty Państwa dotyczące działań podejmowanych w zakresie rozwoju energetyki jądrowej:</p>	
--	--	--	--

			<ul style="list-style-type: none"> - uchwały Rady Ministrów nr 4/2009 z dnia 13 stycznia w sprawie działań podejmowanych w zakresie rozwoju energetyki jądrowej, - rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 maja 2009 r. w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rządu do spraw Polskiej Energetyki Jądrowej (Dz. U. nr 72, poz. 622), - Ramowego Harmonogramu Działań dla Energetyki Jądrowej przedstawionego Radzie Ministrów przez Ministra Gospodarki, stanowiącego rozwinięcie założeń <i>Polityki energetycznej Polski do 2030 roku</i>, przyjętej uchwałą Rady Ministrów w listopadzie 2009 r. oraz <i>Planu Strategicznego Ministerstwa Gospodarki</i>, - projektu <i>Wstępnego Modelu Polskiej energetyki Jądrowej jako materiału wyjściowego do Ustawy o polskiej energetyce jądrowej i ustaw związanych z dnia 20 stycznia 2010 r.</i>, dokumentu zaakceptowanego przez kierownictwo Ministerstwa Gospodarki w pracach dotyczących otoczenia prawnego i instytucjonalnego polskiej energetyki jądrowej. 	
51.	UDT	2 uwaga ogólna	<p>1. Proponuje się rozważenie dodania w całym tekście „Założeń...”, tam gdzie to odpowiednie po słowach „bezpieczeństwa jądrowego” słów:</p> <ul style="list-style-type: none"> - „bezpieczeństwa technicznego” w kontekście m.in. prawa budowlanego i przepisów o dozorcze technicznym, oraz - „bezpieczeństwa środowiskowego” w kontekście ustawy prawo ochrony środowiska oraz ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku o jego ochronie (Dz. U. Nr 199 poz. 1227) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko ... (Dz. U. nr 257, poz. 2573 z późn. zm.) 	W toku ustaleń roboczych z UDT postanowiono, iż tam, gdzie to niezbędne zostaną dodane odpowiednie sformułowania, jednak inne niż pierwotnie zaproponowane w uwadze.

		<p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>Proponowane uzupełnienia włączają w treści „Założeń...” czynnik bezpieczeństwa technicznego, jako zasadniczego elementu zapewnienia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej.</p> <p>Cykl powstawania każdego obiektu technicznego w tym systemów, urządzeń i instalacji obiektów jądrowych, <u>a w szczególności elektrowni jądrowych</u>, powinna podlegać kontroli i nadzorowi technicznemu w toku ich projektowania, budowy i rozruchu, w tym w zakresie wytwarzania materiałów i elementów, napraw i modernizacji oraz eksploatacji.</p> <p>W tym zakresie powinny być uwzględnione przepisy o dozorcze technicznym, które dotyczą działań zmierzających do zapewnienia bezpiecznego funkcjonowania urządzeń technicznych (art. 2.1 ustawy), których rodzaje określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 lipca 2002 r. w sprawie <i>rodzajów urządzeń technicznych podlegających dozorowi technicznemu</i> (Dz. 02.120.1021 z późn. zm.). Działania te obejmują:</p> <p>1) wykonywanie dozoru technicznego urządzeń technicznych <u>w toku ich projektowania, wytwarzania, w tym wytwarzania materiałów i elementów, naprawy i modernizacji, obrotu oraz eksploatacji</u> (art. 5);</p> <p>2) wytwarzanie urządzeń technicznych, w tym m.in.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • uzgadnianie dokumentacji technicznej (art. 8 ust. 1); • sprawdzanie wykonania określonych materiałów i elementów stosowanych do wytwarzania tych urządzeń oraz przeprowadzanie badania typu urzą- 	<p>Uwaga zostanie uwzględniona.</p>
--	--	---	-------------------------------------

		<p>dzeń produkowanych seryjnie, a także wykonywanie badań technicznych sprawdzających zgodność wykonania urządzeń technicznych z dokumentacją i warunkami technicznymi dozoru technicznego (art. 13 ust. 1, pkt. 1); 3) eksploatacje urządzeń technicznych (art. 13 ust. 2 i 3); 4) napraw lub modernizacji urządzeń technicznych (art. 17 ust. 10).</p> <p>Przedłożony projekt „Założeń ...” z jednej strony nie uwzględnia wymienionych przepisów, a z drugiej w wielu miejscach dotyczy zagadnień technicznych związanych z projektowaniem i budową (pkt. 7.2.5.2), rozruchem (7.2.5.3) oraz eksploatacją (7.2.5.4), i które zgodnie ze stosowaną praktyką w tym zakresie odnoszą do instrumentów realizacji bezpieczeństwa jądrowego.</p> <p>Przywoływany w tekście „Założeń...” projekt dokumentu IAEA nr DS. 424 „<i>Establishing a National Nuclear Installations Safety Infrastructure</i>”, a także GS-R-1 „<i>Legal and Governmental Infrastructure for Nuclear, Radiation, Radioactive Waste and Transport Safety</i>”- <i>Requirements</i>”, odnoszą się do postanowień art. 4 ust.1 Dyrektywy 2009/71/EURATOM m.in. zapewnienia odpowiednich ram prawnych, regulacyjnych i organizacyjnych dotyczących zapewnienia lub dostarczenia przez Państwo odpowiednich rozwiązań dla budowy kompetencji organizacji i osób, których odpowiedzialność jest związana z bezpieczeństwem obiektów i działalności jądrowej.</p> <p>Wymienione dokumenty stwierdzają m.in., że:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Państwo powinno rozpoznać potrzebę rozwoju własnej 	
--	--	--	--

		<p>wiedzy w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i analizy bezpieczeństwa oraz – ewentualnie uzyskać informacje o poziomie bezpieczeństwa, jaki można uzyskać od organizacji wsparcia technicznego, ciał doradczych, organizacji badawczych, instytucji akademickich oraz ekspertów lub konsultantów, krajowych jak i międzynarodowych,</p> <ul style="list-style-type: none"> - Państwo powinno zapewnić lub dostarczyć odpowiednie instrumenty w celu budowy kompetencji organizacji i osób, których odpowiedzialność wiąże się z bezpieczeństwem obiektów jądrowych. Dotyczy to zarówno organu regulacyjnego w zakresie bezpieczeństwa jądrowego, eksploatującego obiekt jądrowy, organizacji badawczych i wsparcia technicznego, przedsiębiorstw przemysłowych świadczących dostawy i usługi techniczne na rzecz takich obiektów. - organ regulacyjny, organizacja eksploatująca i inne organizacje wspierające powinny uzyskać dogłębne zrozumienie <u>zasad w zakresie projektowania</u>, mających zastosowanie do elektrowni jądrowych, takich jak m.in.: <ul style="list-style-type: none"> - koncepcja wielokrotnych barier i obrony w głąb; - kryteriów pojedynczego uszkodzenia; - zapobieganie awariom i ich łagodzenia; - koncepcji zdarzeń inicjujących, awarii projektowych i poza-projektowych; - stosowanie sprawdzonych specyfikacji i norm związanych z bezpieczeństwem; - czynnego i biernego bezpieczeństwa jądrowego w odpowiednich kontekstach: <ul style="list-style-type: none"> radiacyjnym, technicznym, środowiskowym i sanitarnym; - oceny stanów eksploatacyjnych począwszy od rozruchu 	
--	--	--	--

			<p>przez wyłączenia, naprawy itp.;</p> <ul style="list-style-type: none"> - elementów istotnych dla bezpieczeństwa i klasyfikacji bezpieczeństwa. - W przypadku wsparcia organu regulacyjnego przez organizacje wspierające w określonych działaniach istotnym czynnikiem jest zapewnienie niezależności takiego wsparcia. Zadania i odpowiedzialność takich organizacji powinny być jednoznacznie zdefiniowane, a w przypadku, gdy takie organizacje odgrywają istotną rolę w toku eksploatacji lub nadzorze elektrowni jądrowej, system zarządzania organu regulacyjnego powinien uwzględniać ich określone działania i określać wyraźne zakresy stopnia kontroli oraz zasad kierowania takimi działaniami podejmowanymi na rzecz i w imieniu organu. <p>W konkluzji cytowanych wyżej postanowień wybranych aspektów dokumentów przywołanych w pkt 5 <i>Podmioty, na które będzie oddziaływać projektowana ustawa</i> należy stwierdzić, że projektowana regulacja nie wypełnia przedłożonych rekomendacji i nie wypełnia warunków wdrożenia dyrektywy 2009/71/EURATOM do prawa polskiego, co stanowi podstawę jej przedłożenia.</p>	<p>PAA nie zgadza się z konkluzją uwagi ogólnej. Dodatkowo wydaje się, iż uzgodnione z UDT w trybie roboczym zmiany w projekcie założeń powinny wpłynąć na weryfikację stanowiska UDT zawartego w konkluzji uwagi ogólnej.</p>
52.	UDT	uwaga końcowa	<p>Przedłożone uwagi nie wyczerpują zagadnień związanych z istotą projektowanej regulacji, której celem jest wdrożenie do prawa polskiego postanowień do prawa polskiego dyrektywy Rady 2009/71/2009 EURATOM z dnia 25 czerwca 2009 r. <i>ustanawiającej wspólnotowe ramy bezpieczeństwa jądrowego obiektów jądrowych</i> (Dz.Urz. UE L 172 z dnia 2 lipca 2009 r. oraz L 260 z dnia 3 października 2009 r.).</p> <p>Przedłożony dokument przytacza w wielu miejscach doku-</p>	Jw.

			<p>menty, których aktualny status jest nieokreślony oraz które są niedostępne dla oceny ich zasadności regulacyjnej, co czyni ocenę przedłożonej regulacji nie kompletną.</p>	
	MSP	uwaga ogólna	<p>1. Proponuję wprowadzenie w Projekcie założenia, zgodnie z którym nadzór oraz funkcja organu założycielskiego Państwowego przedsiębiorstwa użyteczności publicznej „Zakład Unieszkodliwiania Odpadów Promieniotwórczych w Otwocku Świerku”, zostałyby powierzone ministrowi właściwemu do spraw gospodarki. Przyjęcie niniejszej uwagi spowoduje konieczność wprowadzenia odpowiednich zmian w: art. 116 ust. 1-6, art. 117 ust. 2, art. 119 ust. 2-3 oraz art. 121 ust. 3 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 276, z późn. zm.).</p> <p>Należy wskazać, iż Projekt przewiduje przejęcie przez ministra właściwego do spraw gospodarki, obowiązków związanych z udzielaniem dotacji na działalność związaną z wykorzystaniem oraz promocją promieniowania jonizującego, zatem uzasadnionym jest również przyznanie temu ministrowi uprawnień umożliwiających nie tylko pozyskiwanie i gromadzenie informacji związanych z udzielaniem wspomnianych dotacji, ale także realnego wpływu na działalność podmiotów je otrzymujących i wydających.</p> <p>2. Chciałbym zwrócić uwagę, iż w Projekcie nie zostały uregulowane kwestie postępowania z odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym, pochodzącym z elektrowni jądrowych, które zostaną wybudowane w Polsce.</p>	<p>W toku konferencji uzgodnieniowej przedstawiciele Ministerstwa Gospodarki zgodzili się z propozycją MSP.</p> <p>Projekt reguluje kwestię finansowania postępowania z odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym pochodzącymi z elektrowni wprowadzając obowiązek ustanowienia przez operatora elektrowni specjalnego funduszu na ten cel i gromadzenia na nim środków pochodzących ze sprzedaży energii elektrycznej wyprodukowanej w elektrowni. Do postępowania z tymi odpadami znajdują zastosowanie dotychczasowe przepisy ustawy Prawo atomowe.</p>

Użyte skróty oznaczają:

GDOŚ – Główna Dyrekcja Ochrony Środowiska

MNiSW – Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego

SKRM – Stały Komitet Rady Ministrów

MI – Ministerstwo Infrastruktury

MF – Ministerstwo Finansów

ABW – Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego

RCL – Rządowe Centrum Legislacji

MSWiA – Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji

MG – Ministerstwo Gospodarki

UDT – Urząd Dozoru Technicznego

MSP – Ministerstwo Skarbu Państwa

UOKiK – Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Zestawienie uwag zgłoszonych przez Ministerstwo Zdrowia w toku uzgodnień międzyresortowych „Projektu założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo atomowe oraz o zmianie niektórych innych ustaw”

LP.	Oznaczenie przepisu którego dotyczy uwaga	Uwaga	Stanowisko PAA
1.	rozdział 3a	<p>W rozdziale 3a ustawy zostały ujęte kwestie związane ze stosowaniem promieniowania jonizującego w celach medycznych, wprowadzone do ustawy na mocy nowelizacji z 2004r. Wypracowana w tym czasie praktyka wskazuje na konieczność uściślenia przepisów dotyczących prowadzenia audytów klinicznych zewnętrznych. Należy wprost wskazać, iż działalność komisji jest finansowana z budżetu państwa z części należącej do dyspozycji ministra właściwego do spraw zdrowia.</p> <p>Ze względu na liczbę podmiotów podlegających audytom oraz ze względu na zadania statutowe komisji nie jest możliwe, aby komisje same przeprowadzały audyty. Stąd proponuje się umożliwienie przeprowadzania audytów przez zespoły audytorskie powoływane przez komisje. W skład zespołów audytorskich wchodziłoby audytorzy wybrani przez komisje spośród specjalistów i autorytetów w danej dziedzinie. W celu zachowania przejrzystości i jawności pro-</p>	<p>Proponuje się odrzucić propozycję MZ. Proponowana zmiana wykracza poza zakres regulacji przedłożonego projektu założeń do ustawy o zmianie ustawy – Prawo atomowe oraz o zmianie niektórych innych ustaw, a także poza cel tej regulacji, jakim jest wdrożenie do prawa krajowego postanowień dyrektywy 2009/71/Euratom.</p> <p>Dodatkowo należy wskazać, iż MZ nie dokonało oceny skutków regulacji proponowanych zmian oraz, że nie były one przedmiotem konsultacji społecznych.</p>

	<p>ponuje się, aby lista audytorów była publikowana w Dzienniku Urzędowym Ministra Zdrowia. W ustawie należy dodatkowo określić w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw zdrowia tryb i warunki prowadzenia audytów.</p> <p>Z uwagi, iż audyt kliniczny zewnętrzny podlega opłacie uiszczanej przez zakłady opieki zdrowotnej, zasadnym staje się określenie wysokości tej opłaty, przy uwzględnieniu przede wszystkim rodzaju dokumentacji oraz zakresu audytu.</p> <p>W zakresie podmiotów objętych audytem proponuje się wskazanie, iż z tego obowiązku wyłączone są podmioty, które stosują rentgenowskie aparaty stomatologiczne oraz urządzenia służące wyłącznie do densytometrii kości. Diagnostyczne procedury rentgenowskie wykonywane są w ok. 7, 5 tys. jednostek ochrony zdrowia (w tym ok. 5 tys. jednostek świadczących usługi tylko z zakresu stomatologii). Oznacza to, że na 1 jednostkę ochrony zdrowia (świadczącą usługi diagnostyczne bez usług stomatologicznych) przypadają 2 jednostki świadczące usługi stomatologiczne. Fakt ten może to stwarzać mylne przekonanie o istnieniu istotnego w stosunku do całej diagnostyki narażenia pochodzącego od radiologicznych procedur stomatologicznych. Radiologiczne procedury stomatologiczne, tak jak każda inna procedura radiologiczna wiąże się z ekspozycją pacjenta na promieniowanie jonizujące. Należy jednak zauważyć, że przeciętna</p>	
--	--	--

	<p>dawka skuteczna otrzymywana w wyniku diagnostycznych procedur radiologicznych (bez stomatologicznych) wynosi 1,3 mSv na badanie. W przypadku procedur stomatologicznych, przeciętna dawka skuteczna na badanie wynosi 0,02 mSv (UNSCEAR 2006, załącznik D, tabela 30). Biorąc pod uwagę liczbę wykonywanych rocznie w Polsce zdjęć - 33 mln, w tym ok. 3,5 mln zdjęć stomatologicznych, można oszacować dawki kolektywne, które wynoszą odpowiednio 43.000 osobo-Sv i 70 osobo-Sv dla całej diagnostyki i dla stomatologii. W pierwszym porównaniu negatywne skutki działania promieniowania jonizującego są proporcjonalne do oszacowanych powyżej dawek kolektywnych. Tym samym, pomimo tego, że placówek stosujących tylko procedury stomatologiczne jest 2 razy więcej niż pozostałych, to wkład procedur stomatologicznych w sumaryczną dawkę kolektywną wynikającą ze wszystkich radiologicznych procedur diagnostycznych wynosi poniżej 1%. Wartość ta nie odbiega od przeciętnej wartości na świecie. Przedstawiona powyżej analiza uzasadnia proponowaną zmianę, która tym samym pozwoli na skoncentrowanie się na tych procedurach radiologicznych, które mają istotny wpływ na dawkę kolektywną wynikającą ze stosowania promieniowania jonizującego w medycynie. Należy podkreślić, że pozostałe wymagania związane z realizacją audytów wewnętrznych, wykonywania testów kontroli fizycznej aparatów rtg., wdroże-</p>	
--	--	--

		<p>nia systemu zarządzania jakością odnoszą się również do jednostek ochrony zdrowia realizujących tylko radiologiczne procedury stomatologiczne.</p> <p>W obecnym brzmieniu podmioty, które nie muszą uzyskiwać zezwolenia, o którym mowa w art. 33d i 33e ustawy, nie podlegają wyłączeniu spod audytu.</p> <p>W zakresie prowadzenia audytów proponuje się ponadto wydłużenie czasu częstości wykonywania audytów zewnętrznych do 5 lat (obecnie art. 33g ust. 14 określa, iż audyty kliniczne zewnętrzne mają być przeprowadzane co 4 lata). Pięcioletnia częstość wykonywania audytów zewnętrznych jest minimalną częstością zalecaną w Europejskim Przewodniku nr 159: „<i>European Commission guidelines on clinical audit for medical radiological practices (diagnostic radiology, nuclear medicine and radiotherapy)</i>” z 2009r. Przy założeniu, że liczba podmiotów poddawanych audytom wynosi 2,5 tys., oznacza to, że średnio rocznie należy wykonać w Polsce 500 audytów. Jeżeli uwzględni się podział administracyjny Rzeczypospolitej Polskiej (16 województw) oznacza to średnio 30 audytów rocznie na województwo (1 audyt tygodniowo). Liczba ta jest racjonalna biorąc pod uwagę wykonalność w świetle definicji audytu klinicznego (art. 3 pkt 1 ustawy).</p>	
2.	art. 33 d	<p>w art. 33d ust. 3 otrzymuje brzmienie „3. Zgoda, o której mowa w ust. 1, jest wydawana po uzyskaniu:</p>	Jw.

		<p>1) pozytywnej opinii konsultanta krajowego w dziedzinie radioterapii onkologicznej lub konsultanta krajowego w dziedzinie medycyny nuklearnej, pozytywnej opinii państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego.”;</p>	
3.	art. 33 g	<p>Przepisy wymagają również dokonania drobnych zmian w zakresie przywołanego w art. 33g ust. 7 ustawy nazwy publikatora (powinno być: „Dzienniku Urzędowym Ministra Zdrowia”) oraz nazwy konsultantów krajowych (jest: „do spraw”, powinno być: „w dziedzinie”).</p> <p>w art. 33g: a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Minister właściwy do spraw zdrowia powołuje i odwołuje komisje do spraw procedur i audytów klinicznych zewnętrznych, zwane dalej „komisjami”, w zakresie: 1) radioterapii onkologicznej, 2) medycyny nuklearnej, 3) radiologii – diagnostyki obrazowej i radiologii zabiegowej. 2. W skład komisji wchodzi odpowiednio: 1) konsultanci krajowi w dziedzinie radioterapii onkologicznej, medycyny nuklearnej oraz radiologii - diagnostyki obrazowej, jako przewodniczący, 2) eksperci zaproponowani przez Polskie Lekarskie Towarzystwo Radiologiczne, Polskie Towarzystwo Medycyny Nuklearnej, Polskie Towarzystwo Onkologicz-</p>	Jw.

	<p>ne oraz Polskie Towarzystwo Fizyki Medycznej,</p> <p>3) przedstawiciele ministra właściwego do spraw zdrowia, Ministra Obrony Narodowej oraz ministra właściwego do spraw wewnętrznych.”,</p> <p>b) uchyla się ust. 3,</p> <p>c) ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Wykaz procedur wzorcowych podlega publikacji w Dzienniku Urzędowym Ministra Zdrowia.”,</p> <p>d) ust. 14 otrzymuje brzmienie: „14. Audyt kliniczny zewnętrzny przeprowadzany jest nie rzadziej niż co 5 lat w jednostkach ochrony zdrowia prowadzących działalność związaną z narażeniem na promieniowanie jonizujące w celach medycznych, zobowiązanych do uzyskania zgody na udzielanie świadczeń zdrowotnych zgodnie z art. 33d lub art. 33e.”,</p> <p>e) dodaje się ust. 14a-14f w brzmieniu: „14a. Audyt kliniczny zewnętrzny przeprowadza zespół audytorski. 14b. Zespół audytorski tworzą audytorzy spośród audytorów objętych listą audytorów. 14c. Listy audytorów opracowują komisje. Listy zawierają imię i nazwisko audytora oraz stopień naukowy, jeżeli dotyczy. Listy podlegają publikacji w Dzienniku Urzędowym Ministra Zdrowia.</p>	
--	---	--

		<p>14d. Za przeprowadzenie audytu klinicznego zewnętrznego pobierana jest opłata stanowiąca dochód budżetu państwa.</p> <p>14e. Audytorzy otrzymują wynagrodzenie za przeprowadzenie audytu.</p> <p>14f. Działalność komisji i zespołów audytor-skich jest finansowana z budżetu państwa, z części pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw zdrowia.”,</p> <p>g) dodaje się ust. 16 w brzmieniu: „16. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia: 1) sposób wynagradzania audytorów, uwzględniając czas trwania audytu oraz jego zakres; wysokość opłaty, o której mowa w ust. 14d, uwzględniając koszty przeprowadzenia audytu klinicznego zewnętrznego, w tym zakres audytu i wielkość jednostki ochrony zdrowia.”;</p>	
4.	art. 33 j	<p>w art. 33j ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) certyfikowaniu podmiotów, w zakresie realizacji celów ochrony radiologicznej pacjenta, w szczególności poprzez ocenę parametrów urządzeń radiologicznych.”.</p>	Jw.